SPEJDERNES MAGASIN

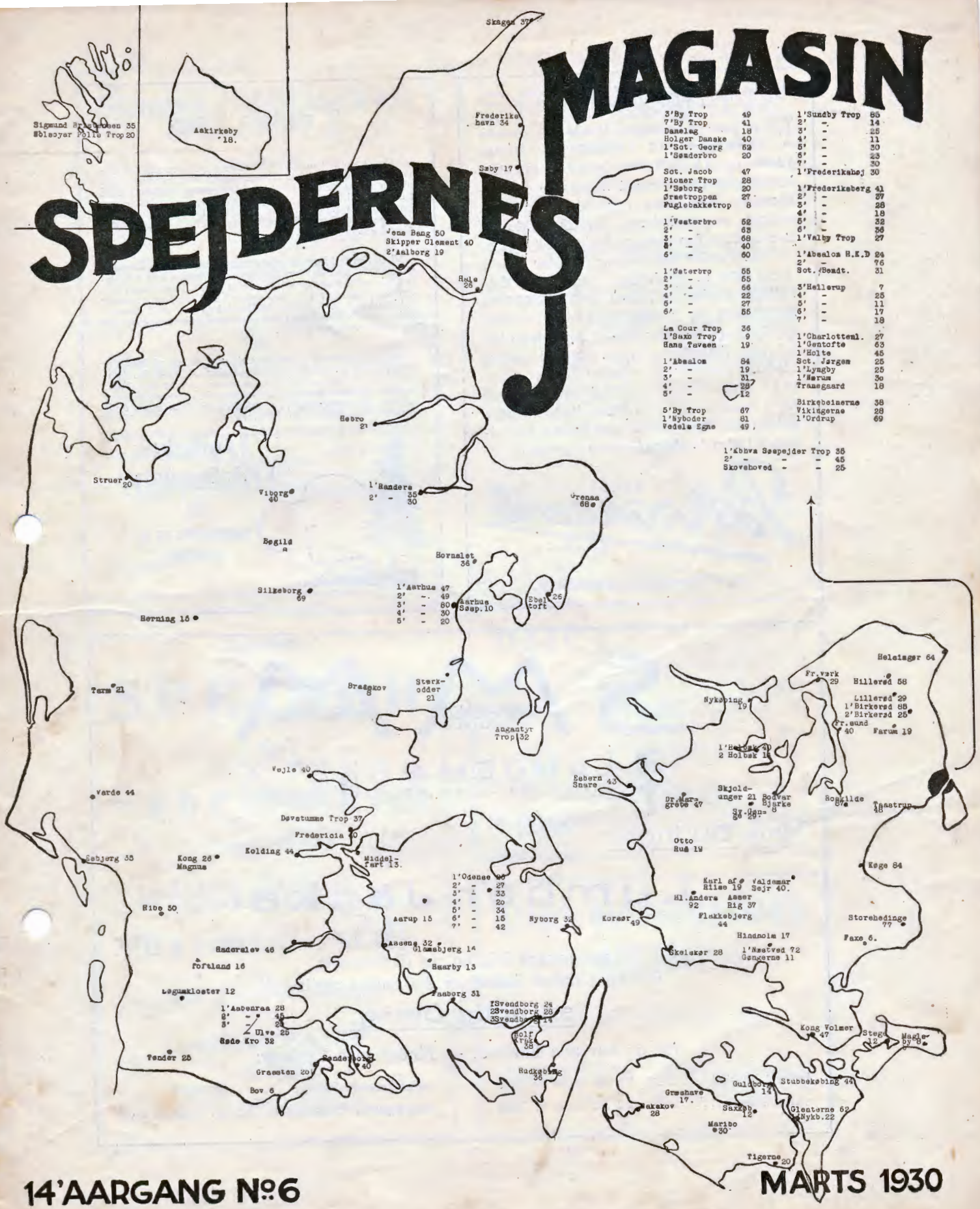

14'AARGANG №6

MARTS 1930

Spejder!

FOR paa en morsom Maade at udbrede Kendskabet til **VADEMECUM MUNDVAND** og **TANDCREME** indenfor Spejderkredse udskriver Firmaet Barnängen en Konkurrence med flere værdifulde Præmier, saasom en nymoderne Göricke Cykle og flere Sæt Tip-Top moderne Spejderudstyr m.m.

Det gælder for enhver Spejder om i Aaret 1930 at samle saa megen tom Emballage (Flasker og Tuber) af **VADEMECUM MUNDVAND** og **TANDCREME** som muligt. De Spejdere, der har samlet det største Antal tom Emballage, bliver saa ved Aarets Slutning præmierede. Derfor Spejder — begynd i Dag at bruge **VADEMECUM**, faa ogsaa din Familie og dine Bekendte til at bruge det og bed dem gemme den tomme Emballage til dig; jo større Chance har du i

Barnängens

store Præmiekonkurrence.

3 vigtige Ting.

I

Efterhaaanden maa vi vel være naaet saa vidt, at alle vore Spejdertroppe har Opmærksomheden henvendt paa at faa deres gamle, klodsede Lejrudstyr erstattet med fuldtud moderne Ting. Maa vi i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at vi er rede til at tage *gamle Telte* som en Del af Betalingen for nye Telte, — *naar Købet sker i Marts Maaned.*

II

Vi indfører i Aar et *nyt amerikansk Turist Kogesæt* som er det bedste Patruljekogesæt, vi endnu har set. Det bestaar af 2 Kar og en Pande af svær Aluminium. Det ene Kar rummer 10 l. det andet 5 l. Disse Kar erstatter fuldstændigt de gamle 10-Mandskogekar med Pande, vejer ikke 1/3 af disse og koster henholdsvis 6, 4 og 5,50 Kr. Hele Sættet 15,00 Kr.

III

Maa vi ligeledes gøre opmærksom paa, at vi fra dette Øjeblik har *Bergans Mejs Rygsække til 14,50 Kr.* Herefter bør Bergans Mejs kunne indføres som den Sæk, enhver Spejder bør have. Det er den eneste virkelig egnede Spejderrygsæk, og med denne Pris maa dens Anskaffelse kunne overkommes.

Lembckes Friluftsudstyr

A/S

NØRREGADE 15 K.

BYEN 4986

SPEJDER MUNDERINGS AKTIESELSKAB MAGASINET

LANDEMÆRKET 3

TELEFON 10909 · KØBENHAVN K · TELEFON 10909

Hvis Du ingen

Lumber Jacket

har

saa anskaf Dig en nu til Foraaret.
For en Lumber Jacket er det eneste rigtige til

en rigtig Dreng,

for de har alle Fordele! — Findes med Lynlaas:

imiteret Ruskind	**fra Kr. 17,00 til 23,50**	**uldne tærnede Stoffer**	**Kr. 15,50**
stribet Fløjl	**fra Kr. 17,00 til 21,50**	**imprægneret Vindjakkestof**	**fra Kr. 10,50 til 11,50**

SPEJDERNES·MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

14. AARG. | MARTS | 1930

Paa Løvejagt — med Kamera.

En gammel Vesterbroer, Erik Harpøth, nu Arkitekt for den britiske Regering i Østafrika, fortæller:

Efter at Vejen, d. v. s. 2 Hjulspor, fra Nairobi i Kenya til Aneska i Tanganjika har forladt Farmdistriktet omkring Nairobi, slynger den sig dristigt ud over den øde afrikanske Højslette, og paa det smukkeste Sted, hvor man som en Myre befinder sig ved Foden af Ngong Hills, dér hvor Rider Haggard i sin herlige Bog „Kong Salomons Miner" lader sine to Negerhære kæmpe, — dér bor Danskeren Mr. Nepkin. Til ham tog jeg ud paa en lille Ferie. Mr. Nepkin har Overopsynet med den mægtige Vandledning, der over en Distance paa 100 Miles fører Vandet fra Ngong Bjergene ned til den knastørre Magodi Soda Fabrik.

En stor Hunløve laa og kiggede paa os.

„Hvor er Løverne henne i Aften?" spurgte jeg den sorte Boy paa Dansk (han har været i Mr. Nepkins Tjeneste i over 15 Aar), da min Ven og jeg sad ved Aftensbordet; „de kommer snart," svarede Negeren paa sit eget Sprog Ki-Swaheli, og naar han sagde det, var det bombesikkert. Og saa pludselig hørte vi Løvernes Jagtbrøl; de lød som en Række gennemtrængende, uhyggelige Brøl, først svage, saa stærkere og stærkere og saa svagere igen for til sidst at ende i en Stønnen, hvorefter alt var dødsstille i ca. 5 Min. Saa begyndte det mægtige Orkester igen paa samme Maade, men i Mellemtiden havde Løverne bevæget sig et Stykke hen over Sletten, og det syntes, som om der var flere. Da der igen blev Ro, hørte vi nogle skarpe, gennemtrængende Hyl; det var Masaierne, Kenya's modigste og mest krigeriske Negere, der fortalte Løverne, at de ogsaa var vaagne. Løverne er bange for Masaierne, og det er ikke faa af Dyrenes Konger, der har maattet lade Livet for Masaispyddene. Dette foregaar paa følgende Maade: Masaierne nærmer sig Løven, de gaar tæt sammen i Klynge og holder alle om et Spyd, samtidig med at de tirrer Løven til Spring. Naar den springer, sætter de Skaftet af Spyddet haardt mod Jorden og sigter med Spidsen mod den springende Løve, der falder ned over Spyddet og spiddes.

Da Løverne atter brølede, var vi klar over, hvor de var, og vi enedes om den næste Eftermiddag at drage dertil. Men hvorfor brøler Løverne? Ingen véd det! Jager deres Brøl da ikke Vildtet

langt væk? Nej, jeg har en sen Aften betragtet nogle Waterbuck's, mens Løverne brølede, og de var ganske rolige, rørte sig end ikke. Kommer det da af, at det er uhyre vanskeligt efter Brølene at bedømme, hvor nær eller fjernt Løverne er? Ingen véd det! —

Efterhaanden som Solen den næste Morgen fik

Jeg har her lige købt Buen og Pilene af Masaihøvuingen.

mere og mere Magt, lettede Skyerne fra Ngong Hill, for til sidst at vise os hele Bjerget med de 4 Toppe. Det tager 4½ Time at bestige den højeste. Jeg har gjort det een Gang, og det er en spændende Tur, truet, som man er, af Løver, Leoparder, og sidst men ikke mindst Bøfler, Afrikas farligste Dyr.

Formiddagen gik godt; jeg var paa Besøg i en nærliggende Masai-Kraal, hvor jeg købte en dejlig Bue med Pile. Ved 6 Tiden skulde saa Slaget staa, og vi gjorde den store Lastbil klar, udstyrede den med Riffel og Kikkert og drog af Sted. Vi naaede hurtigt vort Bestemmelsessted, en udtørret Floddal, dækket med Krat og Smaatræer. Her tilbringer Løverne Dagens varmeste Timer mellem de store Sten og i Skygge. Vi standsede Bilen og gik en lille Runde dernede, da pludselig en stor Hanløve løb forbi os i ca. 40 m Afstand; den havde ligget under et lille Træ lidt fra Floden, og nu styrtede den ned mod Buskadset og forsvandt. Jeg var der hurtigt med Kameraet, men for sent. Denne lille Episode viste os atter, at Løver altid er bange for Mennesker, og den viste os desuden, at vi var paa Sporet. Vi kørte nu Bilen hen til Skraaningen, satte os op i den og ventede. Lige før Solen forsvinder under Horisonten, lige før den bælgsorte afrikanske Nat begynder, og naar Heden er borte fra Sletterne, kommer Løverne fra deres Skjulested for at samles til Jagten.

Da Tiden nærmede sig, undersøgte vi uafbrudt Krattet i Kikkerten; alt var dødt og stille i Begyndelsen, men senere begyndte sindige, tavse Skygger at bevæge sig mellem Buskene. Jeg var ikke straks klar over, om vor Fantasi løb af med os, eller om der var Liv. Idet jeg nu rettede Kikkerten mod et bestemt Punkt, saa jeg et Hoved kigge frem med 2 store Øren rejst i Vejret. Jeg kunde have skreget af Glæde, — det var en stor Hunløve. En, to og flere kiggede frem fra forskellige Sider, og de nærmede sig fra Busk til Busk, men holdt sig dog i ærbødig Afstand. Mørket sænkede sig over os. Det kneb med at se Dyrene, og vi tændte Lanternerne. Vilde hele den pragtfulde Scene være forbi? Der gik to Hjulspor ned over Floddalen, brat ned og lige op igen paa den modsatte Bred; vi blev enige om at køre derned over i god Fart. Naar vi passerede Bunden, skulde jeg tænde Søgelyset og rette det ind gennem Buskadset, hvor Løverne var. Det var vor sidste Trumf, vi spillede ud den Aften. Forsigtigt startede vi Motoren; langsomt, uden Lys, bevægede Bilen sig frem gennem det høje Græs. Motoren gik pænt; det var jo ikke muntert, hvis den skulde standse paa Bunden med de brátte Skrænter op til alle Sider og omgivet af Løver. Geværet var mellem os, Søgelyset, der var skruet af, sad jeg med i Haanden klar til at tænde. Alt var i Orden, og vi startede med de svage Lys tændt blot for at se Sporene. Vi nærmede os hurtigt Krattet, og saa gik det stejlt ned gennem Slugten. Buskene lukkede sig bag Bilen. Da vi var nede paa Bunden, rettede jeg hurtigt Søgelyset ind til højre og tændte det. Havde vi troet, vi skulde bruge Øjnene godt, blev vi skuffet, havde vi troet, at Søgelyset langt inde mellem Buskene vilde vise os de svage Omrids af Løver, tog vi Fejl: Dér laa seks Løver lige ved Siden af Sporene, ikke 3 Meter fra Bilen. En mægtig Hunløve laa i Midten, med Hovedet rejst og Ørerne stive og med hvidt Skæg under det mægtige Gab, og rundt om den grupperede sig, dels liggende, dels staaende de andre fem, Hanner og Hunner. Deres Øjne var som Ildkugler i Lyset, og hver Muskel var spændt paa dem. Det var vist lidt af en Overrumpling. Jeg troede, Motoren var gaaet i Staa lige foran dem, men det var blot min Ven, der lynsnart skiftede Gear'et, og saa foer vi op ad den modsatte Skrænt. Det hele havde kun varet et Øjeblik, men i dette havde vi set noget af det smukkeste, et Menneske kan se: Vilde Dyr i deres rette Omgivelser, i deres rette Element; ikke slappe, søvnige Dyr i en Zoologisk Have, men muskelstærke, kraftige Løver, klar til at gaa ud paa den natlige Jagt. Et saadant Syn glemmer man aldrig. Da vi igen sad hjemme i Hytten, hørte vi Brølene.

Jagten havde taget sin Begyndelse.

Nairobi i Dec. 1929.

Erik Harpøth.

VED LEJRBAALET.

Der er 2 Slags Drenge,
ligesom der er 2 Slags Mænd. Den ene Slags er de, der siger: „Lad de andre om det", dem kender I jo nok nogle Stykker af. Og saa den anden Slags, der siger: „Lad mig". De, der vænner sig til at lade andre gøre det, ærgrer sig som Regel bagefter over, at de ikke var med, naar de ser, hvad de andre fik gjort.

Det fortælles om Napoleon,
at en Aften, da han kom hjem fra Skolen, gik en Loftbjælke itu i det Værelse, hvor hans Grandonkel og hans Brødre opholdt sig. Alle flygtede forskrækkede ud af Stuen undtagen han. Han styrtede frem, og med opstrakte Arme støttede han Bjælken, til der kom Hjælp.

Det er maaske kun, hvad man kalder et Sagn, men det er nok opstaaet, fordi han altid senere viste, at han var af dem, der sagde „Lad mig".

Jeg oplevede selv noget lignende forleden under mit Arbejde. En Formand var sammen med en Del Arbejdere i Færd med at hejse Karosseriet til et Automobil om Bord i et Skib. Lige da det var løftet et Stykke op fra Kajen, begyndte det at glide, og medens Arbejderne sprang til Side, sprang Formanden frem for at holde paa det. Se, det gjorde han ikke, fordi han var Formand, men fordi han hører til disse „Lad mig" Folk, og det er jo derfor, han har opnaaet at blive Formand.

Hører du til „Lad mig" Folkene?
Skaffer du en ny Ulv eller Spejder inden Sct. Georgsdag, eller synes du, at du vil „lade de andre om det"?

Eller tror du, at du ikke kan? Een Ting, véd jeg, du kan, og det er at prøve paa det. Og gaar det ikke første Gang, saa prøv igen. Sig til dig selv: „Jeg vil", saa gaar det, og een Ting er sikkert, at den, der ikke kan sige til sig selv: „Jeg vil", og saa gøre det, han naar aldrig nogen Sinde længere end den, der siger: „Jeg vil ikke", og han naar jo som bekendt ikke ret langt.

Her har I en Oversigt
over, hvorledes vort Korps er gaaet fremad. Allerførst vil I lægge Mærke til, at der er en meget stor Tilbagegang det første Aar fra 5000 Spejdere helt ned til 1500 Spejdere. Det vil sige, at 3500 Abespejdere forsvandt i Løbet af et halvt Aar, og det var godt for vort Korps, at de gjorde det. Og een Ting til vil I opdage, og det er, at Antallet af Ulveunger i det sidste Aar er gaaet 430 ned. Ulvene er nemlig rykket op i Spejdertroppene, men der er ikke kommet nye til. Saa der er noget at gøre for de raske Ulveunger.

Aar	Ulve	Spejdere	Ialt
Sommeren 1911	0	5000	5000
Januar 1912	0	1500	1500
Januar 1913	0	1500	1500
Januar 1916	0	1400	1400
Januar 1917	0	2097	2097
Januar 1918	0	2574	2574
Januar 1919	0	3473	3473
Januar 1920	76	4883	4959
Januar 1921	265	5263	5528
Januar 1922	440	5227	5667
April 1925	575	4767	5342
September 1927	806	5324	6130
Maj 1929	376	5638	6014

I ser, at det tog 3 Aar — fra 1916 til 1919 — at vokse fra 1500 til 3000. Og det tog 10 Aar — fra 1919 til 1929 — at vokse fra 3000 til 6000.

Lad os nu se, hvor meget I kan faa jert Korps til at vokse i Foraaret, naar I alle sætter noget ind paa at skaffe flere Spejdere og Ulve. Selvfølgelig vil I møde Modstand, og det vil maaske ikke være saa nemt at skaffe en ny Mand. Men husk, at Vanskeligheder er til for at overvindes. Vi skulde kunne naa op paa det dobbelte Antal Spejdere i Danmark, for vi har Betingelserne for det, en god og gennemprøvet Organisation, mange dygtige Førere og gamle erfarne Spejdere. — Frem med „Lad mig-Folkene"!

HVORDAN BLIVER MAN —?

IV.
LÆGE

Ved Valg af Livsstilling bør man først og fremmest lade sig lede af sine personlige Ønsker og ikke afvige derfra, medmindre ganske særlige Grunde taler herfor. Selv om man allerede fra Dreng er klar over, hvad man vil være — hvilket iøvrigt næppe er Flertallet givet — er det gavnligt at skabe sig et Overblik over, hvorledes man opnaar den Stilling, man stiler efter, hvilken Uddannelse ,der kræves, hvad den koster, og hvilke Livsudsigter, den byder paa. At dette er endnu mere nødvendigt for den, der staar vaklende overfor Valget af sin Livsstilling, er en Selvfølge.

For at blive Læge maa man være Student. Man gør klogt i allerede til Mellemskoleexamen at underkaste sig Latinprøven, da man i modsat Fald skal bestaa en lignende Prøve, inden man faar Adgang til det lægevidenskabelige Studium. Hver af de tre Retninger, indenfor Gymnasiet, giver iøvrigt Adgang til Lægestudiet. Skulde jeg raade til en speciel Retning, bliver det den klassisk-sproglige. Ganske vist lettes det første Studieaar ved Universitetet, hvis man er matematisk-naturvidenskabelig Student. Men senere hen i Studiet og navnlig længere henne i ens Lægegerning savner den ikke sproglige Student Basis for at kunne fordybe sig i de gamle klassiske Lægeberetninger; ogsaa paa andre Omraader er det af Betydning for Lægen at være fortrolig med det latinske Sprog. Man behøver blot at tænke paa, at alle Diagnoser og alle Organbetegnelser udtrykkes paa Latin.

Uddannelse ved Universitetet: Studiet skulde normalt vare 7 Aar, det længste af samtlige Universitetsstudier, men kun ca. 13 pCt. gennemfører det paa denne Tid. 13 pCt. anvender 7½ Aar, 9 pCt. 8 Aar, 20 pCt. mere end 8 Aar. De resterende 45 pCt. faar overhovedet aldrig Examen. Flertallet af disse forlader Studiet efter 4—5 Aars Forløb.

Embedsexamen er delt i 3 Dele; Forberedelsesexamen, I og II Del. Forberedelsesexamen omfatter Kemi og Fysik. I Del Fysiologi og Anatomi. II Del tages i Reglen i to Afsnit, A og B, med højst et Aars Mellemrum (teoretisk og praktisk kliniske Fag).

Efter bestaaet Embedsexamen plus 1 Maaneds Tjeneste paa Fødselsstiftelsen faar man jus practicandi, Ret til at praktisere som Læge her i Landet. Kun de færreste har Mod til at nedsætte sig som praktiserende Læge umiddelbart efter Examen. Flertallet gennemgaar en mere eller mindre fyldig klinisk Hospitalsuddannelse, og dette er sikkert Grunden til den danske Lægestands med Rette anerkendte høje Standard.

Nogle faa Aar efter Examen maa man i Reglen træffe sit Valg, om man vil være praktiserende Læge eller Hospitalslæge. Af økonomiske Grunde er Hovedparten tvunget til at vælge det første — enten ved at overtage en ældre Kollegas Praxis eller ved selv at forsøge at oparbejde en ny Praxis. En Del praktiserende Læger indstiller sig til Embedsexamen. Uddannelsen hertil varer et Aar og giver Adgang til forskellige Stillinger (Kredslæge, Amtslæge), som kan forenes med praktisk Lægegerning. For at blive Hospitalslæge kræves en meget fyldig og kostbar Uddannelse, først som Kandidat paa forskellige Afdelinger, siden som Reservelæge ved Specialafdelinger. Gennemsnitlig maa man regne mindst 10 Aar til en saadan Uddannelse, undertiden langt mere.

Maalet for de fleste er at blive Overlæge ved et Hospital. Imidlertid uddannes der et betydeligt Overskud, som ikke kan faa nogen Overlægestilling. Disse kan nedsætte sig som Specialist i vedkommende Disciplin. Endelig skal nævnes, at Militærvæsenet har Brug for en Del Læger, som fortrinsvis rekruteres blandt praktiserende Læger. Chancerne for danske Læger i Udlandet er kun smaa.

Bekostningen ved Uddannelsen: Her skal kun tales om de Udgifter, Studiet ved Universitetet kræver. Det medicinske Studium lægger Beslag paa sin Mands fulde Arbejdskraft. Kun faa medicinske Studenter kan ved Manuduktion o. lign. vente selv at tjene noget. En Del kan nyde Gavn af Fripladser paa Kollegium m. v. eller af Legater, men for de øvriges Vedkommende maa man regne med en aarlig Udgift paa ca. Kr. 2.000,00 til Ophold, Bøger, Manuduktion,

Kursusudgifter m. m. For dem, som har hjemme i København, stiller Forholdet sig naturligvis pecuniært noget gunstigere. Alt i alt maa man anslaa den samlede Studieudgift til ca. Kr. 15—20.000,00.

Livsudsigter: De første Aar gaar som Regel med Hospitalstjeneste. Kandidaternes Løn ligger mellem Kr. 150,00—Kr. 300,00 mdl. + fri Station. Som Reservelæge stiger Aarsindtægten til ca. Kr. 4—7.000,00. Overlægernes faste Lønninger er meget forskellige fra ca. Kr. 8—20.000,00 aarlig. Den praktiserende Læges Aarsindtægt varierer stærkt. Nogen sikker Opgørelse heraf foreligger mig bekendt ikke fraset københavnske Sygekasselægers, hvis Gennemsnitsaarsindtægt er ca. Kr. 10.000,00. I Provinsen er Indtægten formentlig noget større, men Indtægter paa Kr. 30.000,00 eller derover er vist nu noget af en Sjældenhed, naar man ser bort fra velrenommerede Specialister.

Alt i alt er Lægens Gennemsnitsindtægt for Tiden højere end den, de fleste akademisk uddannede Borgere kan opnaa. Flere Omstændigheder maa dog her tages i Betragtning som virkende i Retning af at nivellere dette. For det første den meget kostbare og langvarige Uddannelse. Dernæst de første Aars lave Kandidatløn — Aar, som er nødvendige for at opnaa praktisk Uddannelse i Faget. Videregaaende Uddannelse fordrer Studierejser i Udlandet, Erhvervelse af Doktorgraden, videnskabeligt Arbejde som kræver Tid, der maa afses fra Praxis. Den praktiserende Læge er ikke pensionsberettiget, hvilket kræver større Forsikringsudgifter; Udgifter til Konsultationslokale, Instrumentarium og Befordring er store. Endelig viser Statistiken, at Lægens Gennemsnitslevealder er mindre end de flestes, saaledes at han maa regne med en kortere Række af fuldt virksomme Arbejdsaar, dels grundet paa den lange Uddannelse, dels grundet paa det ofte forcerede, uregelmæssige, opslidende Arbejde. Som Følge af at der aarligt uddannes dobbelt saa mange Læger, som der dør, og Landet i Forvejen er mættet med Læger, er Udsigterne for Tiden ikke straalende, og mange Læger ser ret pessimistisk paa Fremtiden, idet de forudser den Dag, da Lægeoverskudet betinger et stort og — saavel for Standen som Samfundet — farligt Lægeproletariat.

Hvori ligger nu Grunden til, at saa mange vælger Lægens brydsomme og meget ansvarsfulde Gerning? Den idelle Side af Sagen frister sikkert mange Unge. Lægen har den store Tilfredsstillelse at kunne være noget for sine Medmennesker, ikke blot ved at kurere deres legemlige Sygdomme, men ogsaa — i Kraft af sin psykologisk trænede Sans — deres sjælelige ved at være deres Ven og Raadgiver. Det er ofte sagt, at Lægens Kald og Gerning er den skønneste af alle. Dette er ogsaa rigtigt. De fleste Lægers Begejstring for Lægekaldet holder sig Studiet og Livet igennem, selv om Arbejdet ofte er prosaisk og lidet lønnende. Min gamle Chef og Lærer, afdøde Prof. Thorkild Rovsing, en af Danmarks berømteste Lægeskikkelser, er den, der klarest har formuleret, hvorpaa Lægekaldets Skønhed beror: „Det er den Magt, hvormed den forlener sine Dyrkere. — Ingen Stilling i Livet, end ikke Statsmandens eller Dommerens, er en saadan Magtstilling som Lægens, thi ham er betroet Omsorgen for det, som er Menneskets første og dyrebareste: Liv og Helsen. Hvor ofte er ikke Liv og Død afhængig af Lægens rette og rettidige Indgriben? Og det skønne ved denne Magt er, at vore Medmennesker frivilligt giver sig ind under den."

Jens Foged,
Dr. med.,
Reservekirurg.

EN HOLLANDSK INDBYDELSE

Fra Holland har Korpset modtaget en Indbydelse til at sende en god Trop til en stor international Lejr, der afholdes i Nærheden af Ommen fra Lørdag d. 2. Aug. til Tirsdag d. 12. Aug. 1930. Spejderne maa selv medbringe alt Lejrmateriel. Det er Tanken fra d. 12.—18. Aug. at føre alle de udenlandske Spejdere til Haarlem, hvorfra der vil blive arrangeret Udflugter til Amsterdam, Haag og andre interessante Steder.

Prisen for Deltagelse er Fl. 42,50 for Spejdere under 18 Aar og Fl. 51,00 for Spejdere over 18 Aar. Denne Pris omfatter alle Udgifter fra det Øjeblik, Spejderne gaar i Land i Holland eller overskrider Grænsen, og til de atter tager af Sted.

Hvis der er en Trop, som har Lyst til at deltage, maa den indsende Ansøgning til Korpskontoret saa snart som muligt. Men det skal være en god Trop. — K. F. U. M.-Spejderne har faaet en lignende Indbydelse, og det er Meningen, at de to danske Troppe ligesom under Jamboreen skal danne et samlet Hold.

Tage Carstensen,
International Commissioner.

„BIKS"

Stridsøksen og Fredspilen.

Under Jamboreen sidste Sommer havde de tilstedeværende Spejdere Lejlighed til at overvære en Ceremoni, som gjorde et dybt Indtryk paa samtlige Tilskuere.

Efter den store Parade paa Jamboreens sidste Dag samledes alle Spejderne paa den aabne Plads, hvor der var lavet et stort, levende „Fredshjul" med 21 Eger. I Navet tog Verdensspejderchefen Plads, bærende en indiansk Tomahawk, som han holdt i sin Haand, Symbolet for Krigen og Krigsviljen. Nu skulde Spejderne fra hele Verden begrave Stridsøksen som Tegn paa, at Spejderbevægelsen arbejdede for Freden. Verdensspejderchefen lod Øksen falde ned i et Hul og dækkede den til med Jord; derefter tog Baden-Powell en Pil frem og kastede den ud i Hjulets Eger som et Tegn paa, at denne Fredspil fløj ud over Verden, bærende et Budskab om Spejdernes Fredsvilje.

Der er efterhaanden flere og flere Patruljer, der faar deres eget Lokale. Idéen er ogsaa udmærket. Billedet her viser en Aalborg Patruljes „Hule". Stolene er Æbletønder, der er polstrede og malet røde.

Det danske Spejderkorps har modtaget et Eksemplar af denne Fredspil, og den opbevares nu paa Korpskontoret.

Hastighed.

Orientalerne er meget høfligere end Europæerne. De høfligste er vel nok Kineserne. En Englænderinde, Lady Townley, hvis Mand har været Gesandt i Peking, har i en nylig udkommet Bog gengivet en typisk kinesisk Samtale:

— Udmærkede og ærværdige Wu, spørger en Dame — hvad er Deres ærefulde Alder?

— Ak, naadige Frue, jeg har forødt 50 Aar.

— Hvor mange værdige unge Herrer har De som Sønner?

— Min Skæbne er jammerlig — jeg besidder kun een elendig Knægt.

..... Den gode Tone i Kina kræver, at man finder den, man taler med, herlig, vidunderlig, uovertruffen og genial, mens alt, hvad der vedkommer En selv, er jammerligt, elendigt og utaaleligt.

— Herhjemme i hvert Fald er den modsatte Tankegang vist mest almindelig.

122.212 flere Spejdere.

Som bekendt foretager Det Danske Spejderkorps for Tiden et Fremstød for at øge Antallet af Spejdere. Det er derfor ganske interessant at se, hvorledes Bevægelsen er vokset i England og dets Kolonier.

Der er nu i hele Imperiet 690,586 Spejdere eller 36,456 flere end i 1928. Storbrittanien og Irland har 397,648 Spejdere mod 370,256 i 1928.

I hele Verden er der nu 1,907,772 Spejdere eller 122,212 flere end det foregaaende Aar.

Der er ialt 213,630 Ulveunger i det britiske Imperium.

Hvor mange Spejdere har vi den 23. April 1930?

En ny Vidunderplante i England.

I England er man begyndt at dyrke en ny og vidunderlig Plante, som paastaas at ville revolutionere det engelske Landbrug. I mange Aar har man paa en Gaard i det sydvestlige England eksperimenteret med denne Plante, og da der allerede er dannet et Millionkonsortium paa Resultaterne, maa der jo være nogen, der tror paa dem.

Den mystiske Plante kaldes Brotex. Den skal saas i de tidlige Foraarsmaaneder og vokser paa et Aar til en Højde af 2 til 3 Meter. Den frembringer tre betydelige Raastoffer, som der altid er Efterspørgsel efter, idet dens Fibre kan anvendes indenfor Tekstilindustrien, dens Cellulose kan bruges ved Papirfabrikation, og man kan af dens Frø tilberede Foderkager.

Da alle disse Stoffer findes i stor Mængde, udtaler Fagkundskaben sig med den største Optimisme om denne Vidunderplante, som ventes at blive af uhørt Betydning indenfor Landbrug og Industri.

De gode Midler.

— Det er en forfærdelig Forkølelse du har! Gør du ikke noget for den?

— Jo, i Dag har jeg taget det, Niels anbefalede mig, og i Morgen skal jeg have det, Ole har raadet mig til. Hvis jeg ikke har det bedre paa Søndag, og hvis jeg overlever alle de Kure, man har anbefalet mig som ufejlbarlige, og af hvilke ingen har hjulpet, skal jeg tage det, du vil anbefale mig. Tag bare og skriv det op her!

Paa fire Hjul.

I Warszawa har Prins Vladimir Constantinovitch, en Nevø af den myrdede Czar Nicolai, faaet Licens som Taxachauffør.

Han har straks faaet en Stilling til 75 Kroner om Ugen.

En Jamboree-Vise.

Ved en Tropsfest forleden blev der sunget en meget morsom Jamboreevise, hvoraf første Vers fortjener at gengives. Melodien er "Den Gang jeg drog af Sted".

:,: Den Gang vi drog afsted :,:
Saa trygt vi fulgte med,
Ja saa trygt vi fulgte med.
Igennem Staden drog
Som Fortrop Dannebrog,
Og hele Byen vinkede og med os Afsked tog.
Vi da'nte kunde undgaa paa Dantes Plads at faa
En fin Ministertale, vi ikke ku' forstaa,
Men immervæk lidt Præk
Kan være vældig Skæg!
Uha, uha, uha.

En ny Divisionschef.

Efter næsten 20 Aars aktiv og dygtig Tjeneste har Boghandler Palm Greisen trukket sig tilbage som Chef for 1. Københavns Division. Det er Greisens store Forretning, som lægger forøget Beslag paa hans Arbejdskraft. — I hans Sted er Ingeniør Knud Jensen, der er kendt af mange Spejdere i Landet, blevet konstitueret som Chef.

Kloge Ord.

— Bliv Herre over dit eget Selv.

Marc Aurelius.

En af vore største Opgaver i Livet er at lære at have Medlidenhed med andre i Stedet for med os selv.

Dyott.

— Lykkelig er den Mand, der baade har Penge og Forstand, for han véd, hvorledes han skal benytte sin Velstand.

Democrit.

— Den bedste Prædikant er Hjertet.

Talmud.

— Der er ingen Velstand som Livet — Livet i Kærlighed, Beundring og Glæde. Den Mand er rigest, som har den gavnligste Indflydelse paa andre.

Ruskin.

En Spejder redder en Hund fra at drukne.

En engelsk Patruljefører ved Navn Wright reddede forleden Dag en Foxterrier, som var faldet igennem Isen paa en Sø nær Glasgow. Hunden løb ca. 100 m ud paa Søen for at hente en Sten, der var kastet af dens Herre. Pludselig brast Isen, og Hunden faldt igennem. Patruljeføreren, som inde fra Bredden havde overværet Episoden, løb efter en Stige, som han skubbede ud paa Isen foran sig. Da han var i Færd med at fiske Hunden op, faldt han imidlertid ogsaa igennem med Stigen. I Stedet for nu kun at redde sig selv, lykkedes det ham at faa Hunden og Stigen op paa Isranden, hvorefter han selv kravlede op. Og med det forkomne Dyr i sine Arme naaede han frelst Bredden. —

Næsten det allerbedste var, at Patruljeføreren forsvandt, endnu før Tilskuerne var kommet sig af Forskrækkelsen. Han vilde ingen Tak have, — for han havde jo kun gjort sin Pligt som Spejder.

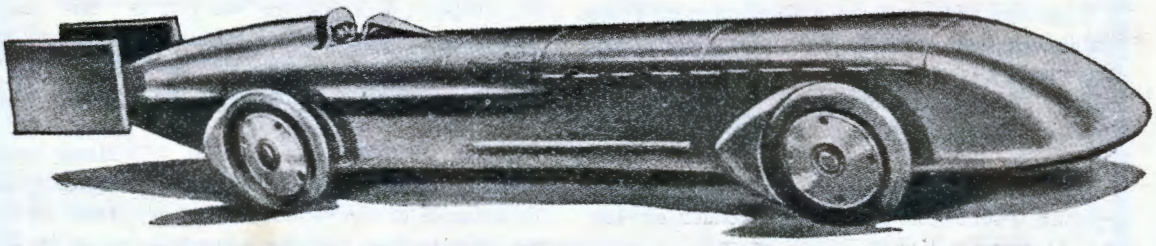

Med dette Uhyre af en Vogn vil Englænderen Mr. Kaye Don om faa Maaneder forsøge at slaa Verdensrekorden for Hastighed paa Landjorden. Vognen er bygget paa Sumbeam-Fabrikerne.

NYBYGGERE VED VEJLEFJORD

Føreren for 1' Vejle Trop har indsendt følgende fornøjelige Beretning.

Der kunde fortælles meget om vor Jagt efter en god Hyttegrund. Næsten hele Sommeren 1929 gik med dertil. Men for at gøre en lang Historie kort, fandt vi i Slutningen af August den rigtige Plads: 5 km fra Vejle og lige ned til Fjordens Sydside. I Begyndelsen af September blev Grunden lejet paa 20 Aar for en aarlig Leje af 30 Kr., og saa gik det løs.

Den Lørdag, vi tog fat, glemmer vi ikke let. Vi var nogle Stykker, der var taget i week-end-Lejr paa Pladsen for allerede samme Dag at faa slæbt Grundbjælkerne fra Udskibningsstedet og hen til Byggepladsen. Vi fik de fleste Bjælker i en Jolle og Resten bundet bagefter som Tømmerflaade.

Der arbejdes for full speed.

Imedens faldt Mørket paa. Og hvad mere var: det begyndte at styrtregne og blæse op. Omtrent midtvejs til Pladsen splittedes Tømmerflaaden. Det tog ½ Time, før vi — ved Hjælp af Lommelygter — fik fundet de 8 Bjælker, der drev omkring paa Vejle Fjord. Vi drog et Lettelsens Suk, da vi endelig ankrede op ved Byggegrunden med Ladningen i Behold.

Næste Dag fik vi hamret Grundbjælkerne i ved Hjælp af en Rambuk, vi havde laant af Statsbanerne, og som vi havde befordret ud fra Vindingland pr. Trolje. Det var slet ikke saa lige til at finde den rigtige Vinkel i Fundamentet. Hvem skulde tro, man her fik Brug for Geometriens Diagonal?

Da vi den Aften tog hjem, sad de 13 (med Cuprinol bestrøgne) Egebjælker som støbt i Grunden.

I Løbet af de følgende Uger blev „Skelettet" rejst og Taget „beklædt" med Brædder og Tagpap. Derimod lod vi Væggene vente.

Det skulde vi aldrig have gjort. Da vi kom ud paa Byggepladsen en af de første Søndage i Oktober, opdagede vi nemlig, at en sand Orkan, der havde raset Dagen i Forvejen, ligefrem havde løftet Taget af.

Det var en grim Pille at sluge. Men der var ikke andet at gøre end at begynde forfra. Efteraarsferien gik med at skille Taget ad. „Skelettet" blev atter opført, og saa tog vi fat paa Beklædningen igen, denne Gang dog fra neden.

De første Søndage var der mødt mange flere Spejdere op, end der var Brug for. Nu var vi imidlertid naaet langt ind i Efteraaret med Kulde og Regn, og Mandskabet formindskedes i uhyggelig Grad. Det tog derfor det meste af et Par Maaneder at faa Væggene rejst og Taget lagt. Først i Slutningen af November var vi saa langt, at Mureren kunde tage fat paa Pejs og Skorsten.

Men saa var det værste ogsaa overstaaet. Da vi begyndte paa det indvendige Arbejde, dukkede Spejderne atter op i større Tal, og de første Søndage i December fik vi lagt Loft og Gulv. Større Vanskelighed voldte Dørene. Det er et modbydeligt Arbejde at faa dem til at slutte. Dog, det gik.

Lørdag den 21. December om Eftermiddagen blev Vinduerne sat i, og samme Nat sov de første Spejdere derude. Det var 2. Patrulje, der var mødt trofast op Søndag efter Søndag. (Det samme gælder ikke ubetinget de øvrige Patruljer). De følgende week-end'er har Hytten været flittigt besøgt, og vi har sat Skillevægge op, malet m. m. Ind i Februar regner vi med at være helt færdige, saaledes at den egentlige Indvielse kan finde Sted.

Hytten er 10,90 Meter lang og 4,75 Meter bred, vistnok Danmarks næststørste Vandrehytte. I Stueetagen er der Veranda, Storstue (med Pejs) og Køkken (med Komfur), og paa Loftet er der Soveplads til 44 Mand.

Saa ligger Hytten altsaa klar til at modtage Danmarks mange Tusinde Spejdere (dog ikke paa én Gang). Vi inviterer jer hertil, ikke for at se Hytten, for andre kan have én, der er lige saa god, men for at se Vejleegnen, — den smukkeste og mest afvekslende Egn i Danmark.

Alene Udsigten fra Hytten er pragtfuld. Fra Verandaen kan man se „Ulbækhus"s hvide Mure, Tirsbæk-Skovene, det lille Fiskerleje Bredballe med den knejsende Kirke som Vartegn, den 3 km lange Nørreskov med Vejlensernes Mødeplads „Skyttehuset" — og længst inde Vejles mange Skorstene, indrammet af skovklædte Bakker. Ja, helt ind i Vejledalen og Grejsdalen kan man se.

Og saa er Sydsiden af Fjorden, hvor Hytten ligger, endda smukkere. Gaa Turen gennem „Djævlekøften", fortsæt ad „Dannebrogsstien" gennem Munkebjergsskovene, det bedste Øvelsesterræn i Kongeriget, hvil et Øjeblik paa en af Ibækdalens Skrænter med dens storslaaede Udsigter, og „kravl" saa op ad Munkebjergs bugtede Stier. Har du aldrig vidst, at Danmark er skønt, vil du opdage det paa denne Vandring. Og saa vil du forstaa den engelske Forfatter Edm. Gosse, der paa Munkebjergs „Dronningebakke" skrev disse Ord: „Langt har jeg rejst, og mange Lande har jeg set, men aldrig saa jeg noget saa smukt og fredfyldt som denne Plet. Du danske Folk, du kan være stolt af dit Land! Forsvar det, hvis det bliver angrebet, til din sidste Blodsdraabe. Det er det værd og mere til"

Velkommen til 1. Vejle Trops Vandrehytte.

Kay Nissen.

En svensk Spejderførers Bedrift.

Tropsfører Harry Jonassen fra Helsingborg har reddet en Dreng fra at drukne.

Den 16. Juni sidste Aar sad den 10-aarige Erik Staheld og fiskede ved Bredden af Frederiksborg Slotssø. Hvad der egentlig skete, véd man ikke rigtigt, men pludselig faldt Erik i Vandet, og Søen var dyb selv helt inde ved Land. Drengen kunde til Trods for sine 10 Aar ikke svømme (han var ikke Spejder), og jo mere han pjaskede, des længere kom han ud. Hans Kræfter slap op, — og han gik til Bunds. Netop i det Øjeblik kom Føreren for St. Göranstroppen i Helsingborg, Harry Jonasson kørende forbi paa sin Cykle. Han var paa Sommerferietur i Nordsjælland. Tropsføreren smed Cyklen og sprang uden et Sekunds Betænkning ud i Søen og fik fat paa Drengen, der nu var bevidstløs. Hurtigt lykkedes det Harry Jonasson at faa den druknende paa det tørre, hvor han lidt efter lidt kom til sig selv. Der var nu samlet en Del Mennesker, deriblandt en Politibetjent, som tog sig af Erik. Selv om de tilstedeværende var klare over, at Harry Jonasson havde frelst den lille Drengs Liv, var der dog ingen, som tog sig af ham. Maaske brød han sig heller ikke om det; han kørte ud i Skoven, skiftede Tøj og fortsatte sin afbrudte Tur.

Det var en udmærket og spejdermæssig Handling, den svenske Tropsfører udførte. Hvis der havde været Mudder i Søen, er det tvivlsomt, om han selv havde kunnet klare sig.

Spejderkorpsets Bestyrelse har besluttet at tildele Harry Jonasson Broncekorset for Livredning.

Udmærkelsestegnet vil blive overrakt ved en Parade, som skal afholdes i Helsingør i nær Fremtid.

NOGLE LEGE

Iagttagelsesleg.

Paa et Bord anbringes to smaa Genstande, f. Eks. 2 Skruer. Man spørger, efter at Deltagerne har set paa dem nogle Sekunder, om hvad der ligger paa Bordet. Det første Svar vil sikkert blive: „2 Skruer". Et bedre Svar vilde være: „2 Skruer, 1 af Messing og 1 af Jern". Det bedste Svar maaske: „2 Skruer, 1 af Messing, 1 Tomme lang, og 1 af Jern 2¼ Tomme med rundt Hoved og meget rusten".

Hvad er flyttet?

Deltagerne betragter Væggen i Tropslokalet i 2 Minutter, og forlader derefter Lokalet. Man flytter nu om paa et Par af Billederne el. lign. Deltagerne betragter derefter Væggen i 1 Minut, og skriver en Liste over de Ting, der er flyttet eller fjernet.

1 Point for hver rigtig Iagttagelse, 2 Points fra for hver gal eller indbildt Iagttagelse.

Undlad at flytte noget, og se Resultatet.

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE"

Akelas Hyl.

Hører du til de Ulve, som bliver borte fra Møder og Ture uden at sende Afbud? Nej, det gør du vel ikke. Og der er vist heller ikke saa mange af den Slags mere. Det har altid forbavset og bedrøvet mig, at der var dem, der ikke sendte Afbud. Hvis du blev forhindret i at komme til en Kammerats Fødselsdagschokolade, vilde du da finde det uhøfligt ikke at sende Besked. Men hvorfor skal Flokføreren regnes for saa lidt, at han eller hun intet Afbud faar?

Ja, du kommer vel altid præcis, saa Flokføreren og Kammeraterne ikke skal vente paa dig. Der er Ulve, der kommer en halv Time eller tyve Minutter før Tiden; det er ogsaa forkert. For det kunde jo være, at I blev saa livlige, at der gik en Rude i Nabohuset, eller at I forstyrrede gamle Fru Sørensen i hendes Eftermiddagslur.

Kom præcis, eller højst fem Minutter før Mødet. —

Hvordan gaar det med at skaffe nye Ulve? Læste I, hvad Ove Holm skrev i sidste Nummer? Jeg glæder mig til at høre Resultatet fra jeres Flok. God Jagt! **Akela.**

*

Solsorten.

Har I hørt Solsorten synge i Aar, Det er et sikkert Foraartegn; jeg hørte det for første Gang sidste Søndag. I kender jo nok Solsorten? Den har en lang Hale, som den vipper med, og ligner derfor ikke Stæren, som har en kort Hale.

*

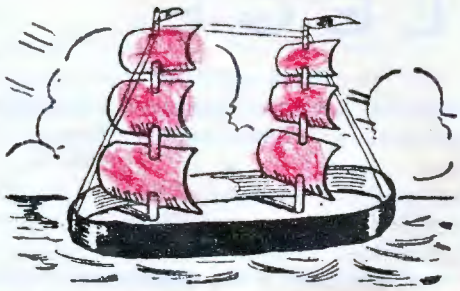

Her ser du, hvad en gammel Daddelæske kan bruges til.

Kan I tegne?

Den Ulv, I ser her, er sikkert en gammel Kending af Jer allesammen; den gaar igen paa mange Ting. Men har I nogensinde selv prøvet at tegne den? — Prøv det nu; ved Hjælp af de kvadrerede Figurer, kan I tegne Ulven meget nøjagtig; fortsæt, hvor der er begyndt, og I vil forbavses over, hvor let det gaar.

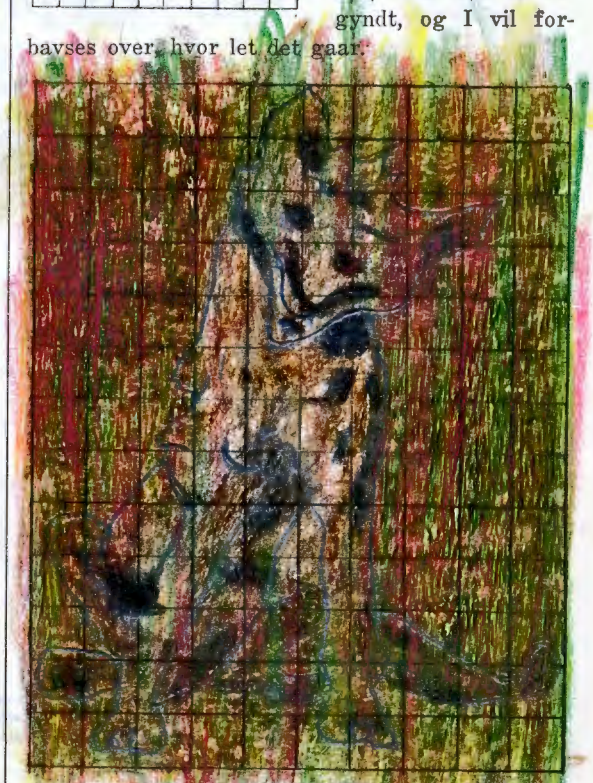

Naar I er færdige med at tegne, kan I jo kolorere Ulven, og saa skulde I vise jeres Flokfører Værket; hun vil sikkert blive glad over at se, hvor pænt og ordentligt, I har udført det.

Den hvide Ulv.

*

Skaaret ned.

1ste Ulv: Jeg taler kun om Ting, jeg forstaar mig paa.

2den Ulv: Ja, meget siger du jo ikke!

BREVE TIL JØRGEN

København, den 23. Februar 1930.

Kære Jørgen!

Det glæder mig, at du endnu ingen Ærgrelser har haft af dine smaa „Ørne"; men som sagt, de kommer nok.

For Resten er det jo ogsaa fuldt tilstrækkeligt med Hr. Mortensen. Jeg har selv haft en gammel og — lad mig sige besynderlig — Matematiklærer. Maaske er der noget særligt ved Matematiklærere. Du tror, at det er fordi, du er Spejder, at han er paa Nakken af dig. Er du nu helt sikker paa det? Skulde du mon ikke have givet ham en eller anden mere reel Aarsag til hans Uvilje mod dig? Jeg kan huske, at vi en Gang for lang Tid siden talte om nogle Opgaver, du havde skervet af efter Pouls. Vi blev enige om, at den Slags kunae en Spejder ikke gøre. Det var Snyderi. Det kunde man ikke komme uden om. Du skulde vel ikke have lavet noget lignende? For jeg kunde jo tænke mig, at Hr. Mortensen i saa Fald vilde dømme dig strengere, — netop fordi du var Spejder. Ovenikøbet Patruljefører. Jeg ved jo meget godt, at de fleste Drenge ikke tager det saa nøje med en lille Uærlighed eller en lille Usandhed — Nødløgn er saadan et nemt Ord; — men glem ikke Jørgen, at selv om du har en lille øjeblikkelig Fordel af at stikke en Plade — eller du tjener en Time ved at skrive nogle Opgaver af, — saa betaler det sig endnu bedre at kæmpe en Kamp for de Idealer, du en Gang har givet din Ære i Pant paa at ville holde højt. En Spejder er altid ærlig ogsaa i de mindste Ting, ikke alene naar der er nogen, der siger til ham, at han skal være det. Men forhaabentlig har du ikke givet Hr. Mortensen en saadan Anledning til Vrede. Du spørger mig, hvad jeg synes, du skal gøre. Kort og godt dette: Vær nøjagtig som du bør være i hans Timer, d. v. s. mød særlig velforberedt og vær særlig opmærksom. Hvis det ikke hjælper i Løbet af en 14 Dages Tid, synes jeg, at du skal gaa hjem til ham en Aften og tale lige ud og ærligt med ham. Er han en regulær Mand, — og det tror jeg, han er — vil han sige dig, hvad han synes, der galt ved dig, og saa kommer I nok til en Forstaaelse.

Hvis Hr. Mortensen er „Spejdermodstander", skal du give ham en Pjece, der hedder „Spejderbevægelsens kulturelle og etiske Indsats", skrevet af Hilmar Ødum. Den er et Særtryk af „Dansk Udsyn" og er aldeles fortræffelig.

Med Spejderhilsen.

Din

Christian

PALLE

EN GAMM
SINETS LA

SORT og blank var han, — som engelsk Lakrids — dejlige hjulede Ben og ellers alt andet langt: Krop, Hale, Snude og Øre — saa langt, at det næsten var latterligt, de mest vidunderlige Øjne, der baade kunde le og græde, filme og være saa uendelig flove, stædige og egensindige, men tro og hengivne, og sidst og ikke mindst besjælet af den mest brændende Jagtlyst. —

Ja, saadan var Palle. Hos en Cigarhandler paa Gl. Kongevej gjorde jeg hans Bekendtskab som 3 Maaneders Hvalp; og de 10 Kr., jeg gav for ham, kunde ikke have været anvendt bedre; for de Fornøjelser, den lille Fyr har skaffet mig, og de Minder, jeg har om ham, kan ikke vurderes højt nok.

Lidt forknyt var han jo straks, da han fra sine 4 Søskende blev transporteret op til sin fremtidige Bopæl i Jylland; men min irske Setter, „Lady", tog sig straks moderligt af ham, og det var det mest rørende Venskab, der sluttedes mellem de to for Resten af deres Levetid.

Det var ved Foraarstid, jeg købte ham, og da Jagten gik ind om Efteraaret, var han allerede saa stor og kraftig, at han kunde vise, om han duede til noget. Spændt paa det var jeg, for hvad kan man forlange af saadan en Fyr, der er født i København, og hvis Fædre i mange Slægtled kun har slidt Brosten eller maaske aller højst har jaget en Kat op paa et Plankeværk i en Baggaard. Men den lille vidunderlige Spire, der hedder Jagtlyst, og som i Tidernes Morgen er gemt et eller andet Sted i enhver Gravhunds Krop, den var saa langt fra visnet, nej, den groede op til en alt beherskende Lidenskab hos Palle, og den forlod ham aldrig. —

Gravhunde bruges til 2 Slags Jagt. Dels til Drivjagt, d. v. s. Hunden skal ved Hjælp af sin Lugtesans kunne følge Sporet af Raavildt eller Harer om fornødent i Timevis og skal, naar den træffer paa et Spor, altid være klar over, hvad Vej Vildtet er løbet. Der bliver jo ikke megen Fornøjelse ud af Jagten, hvis Hunden render den Vej, Vildtet er kommet fra. Aldeles ufatteligt er det, at et Raadyrs fine Klove eller en Hares smaa Poter kan afsætte saa megen Fært, naar den i fuld Fart springer gennem Blade, over Græs, gennem Moser o. s. v., at en Hundenæse kan mærke den. Den anden Slags Jagt er Rævejagt, hvor Hunden gaar i Graven til Mikkel og jager ham ud. Begge Slags Jagt er lige spændende; men der kræves Taalmodighed og for Drivjagtens Vedkommende, ogsaa at Jægeren er godt kendt med sin Skov og med de Stier (Vexler), som baade Harer og Raavildt i Almindelighed følger.

Hvordan saadan en Drivjagt forløber, skal jeg forsøge at beskrive; men utallige er jo de Smaa-Begivenheder, Oplevelser og Iagttagelser, der kan gøres paa saadan en Tur, og som gør, at Jagt ikke alene er det at fælde Vildtet men ogsaa, at man lever med i Naturen, ser alt det vidunderlige Liv derude og kan glæde sig lige saa vel over Edderkoppen, der spinder sit Hjul mellem Græsstraaene, som over de flittige Myrer og de morsomme Gravehvepse, der graver lange Gange ind i Jorden og fylder Smaainsekter derind, saa den lille Larve, saa snart den kommer ud af Ægget, der ligger i Bunden af Hulen, kan have noget at leve af; eller se paa Flagspætten, naar den hamrer og hamrer paa den udgaaede Gren, saa Splinterne flyver den om Ørene, se Musvaagen, der i store Buer kredser over Trætoppene, medens et Par Krager arrigt forfølger den. Det er det, der er Jagt, og det er det, der gør, at selv om man kommer tomhændet hjem, saa har den rigtige Naturven altid haft Udbytte af sin Færden ude i Skov og Mark.

Der er særlig een Jagtdag, som jeg altid mindes med Glæde. Jeg var en Oktober Morgen [illegible]et ud med Bøssen paa Nakken og begge Hundene i Hælene. Ret langt var jeg ikke kommet ind i Skoven, før Palle fik travlt, og tværs over Vejen fandt jeg ogsaa friske Spor af Raavildt. I rask Trav gik Palle „paa Foden" og forsvandt ned mod

r han, —
krids —
og ellers
op, Hale,
langt, at
erligt, de
Øjne, der
græde, fil-
elig flove,
lige, men
sidst og
t af den
lyst. —
le. Hos en
kendtskab
am, kunde
den lille
ham, kan

Søskende
land; men
af ham,
es mellem

agten gik
raftig, at
a det var
r, der er
kun har
n Kat op
lunderlige
Morgen er
, den var
alt beher-
rig. —

gt, d. v. s.
ge Sporet
skal, naar
hvad Vej
else ud af
nmet fra.
e eller en
aar den i
nem Mo-
en anden
raven til
ge spæn-
rivjagtens
med sin
og Raa-

prsøge at
er, Ople-
en Tur,
ldtet men
underlige

PALLE

EN GAMMEL FORSTMAND FORTÆLLER MAGASINETS LÆSERE OM EN GOD JAGTOPLEVELSE

Liv derude og kan glæde sig lige saa vel over Edderkoppen, der spinder sit Hjul mellem Græsstraaene, som over de flittige Myrer og de morsomme Gravehvepse, der graver lange Gange ind i Jorden og fylder Smaainsekter derind, saa den lille Larve, saa snart den kommer ud af Ægget, der ligger i Bunden af Hulen, kan have noget at leve af; eller se paa Flagspætten, naar den hamrer og hamrer paa den udgaaede Gren, saa Splinterne flyver den om Ørene, se Musvaagen, der i store Buer kredser over Trætoppene, medens et Par Krager arrigt forfølger den. Det er det, der er Jagt, og det er det, der gør, at selv om man kommer tomhændet hjem, saa har den rigtige Naturven altid haft Udbytte af sin Færden ude i Skov og Mark.

Der er særlig een Jagtdag, som jeg altid mindes med Glæde. Jeg var en Oktober Morgen [illegible] ud med Bøssen paa Nakken og begge Hundene i Hælene. Ret langt var jeg ikke kommet ind i Skoven, før Palle fik travlt, og tværs over Vejen fandt jeg ogsaa friske Spor af Raavildt. I rask Trav gik Palle „paa Foden" og forsvandt ned mod en mindre Granholm, hvor han et Øjeblik efter lod sin skønne Røst høre i nogle skingrende Hyl, og saa var jeg klar over, at han var Dyrene nær paa Livet. Rimeligvis har Dyrene hørt eller set mig længe før, jeg kom i Nærheden af dem, for de trak bort fra mig; men jeg vidste paa Forhaand, at selv om Palle med sine smaa skæve Ben ikke paa langt nært kunde hamle op med Raadyrene, saa vilde han som en Igle hage sig fast i deres Spor og ikke unde dem Fred mange Sekunder. Nu maatte jeg til at handle, og efter den Retning, jeg kunde høre, Dyrene gik, maatte jeg hurtigst muligt se at naa ned til et Sted, hvor jeg vidste, der var en meget benyttet Vexel fra den gamle Bøgeskov, gennem en lille tæt Mose, over i en stor, ung, tæt Granbevoksning. Alt, hvad jeg kunde, løb jeg af Sted, men opnaaede kun at komme for sent. [illegible]rene var rigtigt nok gaaet den Vej, for jeg fik netop den Glæde at hilse paa Palle, der for fuld speed kom ned langs Vexlen og forsvandt som en sort Streg ind i Granerne. Jeg løb af Sted igen for at naa uden om Granerne; men det var et langt Stykke Vej, jeg skulde løbe, og jeg

kom igen bagefte
men jeg opnaaede
denne Gang at se,
der var 4 Stk. Ra
vildt, som nu t
Kursen op mod
Hjørne af Skove
hvor der var en m
get tæt Bevoksni
af Bjergfyr. Det v
jeg lidt ked af, f
der var altid den M
lighed, at de derf
gik ud paa Marken
over i en anden Sko
part, hvor de ikke v
de være lette at fa
Granskov uden tilst
frit Skud til dem;
fulgte Hegnet et S
bevoksning, og derf
en lille Eng, hvor
her maatte jeg se
og ned paa Engen.
med frit Skud til t
lene paa mig, blev
væbne sig med Taal

Det var saa blik
høj Grad i de tætte
Bjergfyrrene. Ikke e
ogsaa først at halse
vet.

En Flok Halemejs
fine Grene. For dem
vægtslove vist ikke,
udføre, findes ikke.
Bevægelser; de lang
vederne nede snart
Længe stod jeg og
lige Smaa-Kvidder.
telig Alarm. De høj
var Fare paa Færd
stille, og i Løbet a
Hvad var der mon
herligste Syn at se.
kom selve Hr. Mikke
hørt mere til Palle
nu et nyt Sovested.
tilbringe Livet uden
Bunden af Hulen. M
Han standsede et Hu
Det var spændende
ten af mig, og saa
om. Men nu satte h
mig. Nu er han ind
den i en Fart, et k

EL FORSTMAND FORTÆLLER MAGA-
SERE OM EN GOD JAGTOPLEVELSE

en mindre Granholm, hvor han et Øjeblik efter lod sin skønne Røst høre i nogle skingrende Hyl, og saa var jeg klar over, at han var Dyrene nær paa Livet. Rimeligvis har Dyrene hørt eller set mig længe før, jeg kom i Nærheden af dem, for de trak bort fra mig; men jeg vidste paa Forhaand, at selv om Palle med sine smaa skæve Ben ikke paa langt nært kunde hamle op med Raadyrene, saa vilde han som en Igle hage sig fast i deres Spor og ikke unde dem Fred mange Sekunder. Nu maatte jeg til at handle, og efter den Retning, jeg kunde høre, Dyrene gik, maatte jeg hurtigst muligt se at naa ned til et Sted, hvor jeg vidste, der var en meget benyttet Vexel fra den gamle Bøgeskov, gennem en lille tæt Mose, over i en stor, ung, tæt Granbevoksning. Alt, hvad jeg kunde, løb jeg af Sted, men opnaaede kun at komme for sent. Dyrene var rigtigt nok gaaet den Vej, for jeg fik netop den Glæde at hilse paa Palle, der for fuld speed kom ned langs Vexlen og forsvandt som en sort Streg ind i Granerne. Jeg løb af Sted igen for at naa uden om Granerne; men det var et langt Stykke Vej, jeg skulde løbe, og jeg

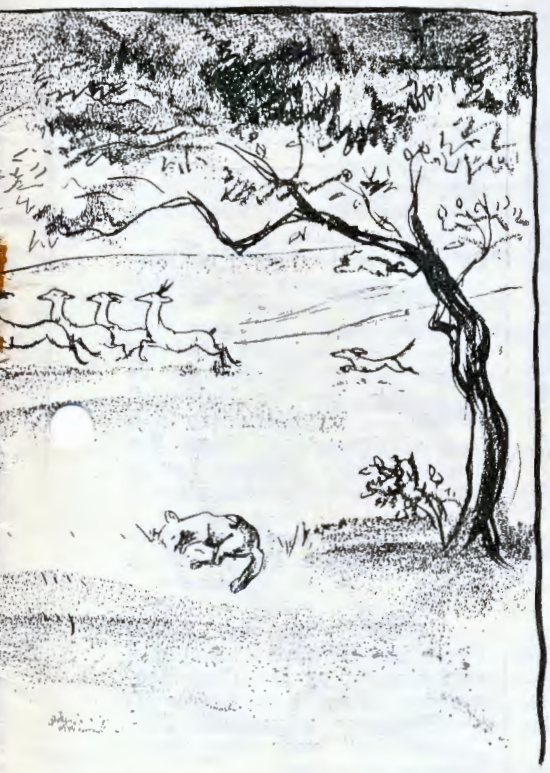

kom igen bagefter; men jeg opnaaede da denne Gang at se, at der var 4 Stk. Raavildt, som nu tog Kursen op mod et Hjørne af Skoven, hvor der var en meget tæt Bevoksning af Bjergfyr. Det var jeg lidt ked af, for der var altid den Mulighed, at de derfra gik ud paa Marken og over i en anden Skovpart, hvor de ikke vilde være lette at faa fat paa, da der her næsten kun var Granskov uden tilstrækkelig aabne Pladser til at kunne faa frit Skud til dem; men der var ogsaa den Mulighed, at de fulgte Hegnet et Stykke og gik ind i en tæt ung Bøgebevoksning, og derfra vilde de saa rimeligvis gaa ud over en lille Eng, hvor der ogsaa var en stærkt brugt Vexel, og her maatte jeg se at tage Chancen. Altsaa Farten op igen og ned paa Engen. Jeg stillede mig op ad en gammel Bøg med frit Skud til tre Sider. „Lady", som stadig var i Hælene paa mig, blev kommanderet „tot", og nu var det at væbne sig med Taalmodighed og lade Gudinden Diana raade.

Det var saa blikstille. Palle var nok blevet distanceret i høj Grad i de tætte Graner, og værre vilde det nok blive i Bjergfyrrene. Ikke en Lyd hørte jeg af ham; men han plejede ogsaa først at halse, naar han var Dyrene tæt inde paa Livet.

En Flok Halemejser havde umaadelig travlt i et Birketræs fine Grene. For dem gælder de almindelige Tyngde- og Ligevægtslove vist ikke, for Mage til Kunstpræstationer, de kunde udføre, findes ikke. Hvor var de fine og elegante i deres Bevægelser; de lange Haler svajede og svingede, snart Hovederne nede snart oppe og ikke et eneste Sekund i Ro. Længe stod jeg og nød deres Gymnastik og deres ustandselige Smaa-Kvidder. Pludselig hører jeg en Solsort gøre frygtelig Alarm. De høje, korte Skrig forkyndte tydeligt, at der var Fare paa Færde. I samme Nu blev Halemejseflokken stille, og i Løbet af kort Tid var hele Forsamlingen væk. Hvad var der mon paa Færde? Ja, inden længe fik jeg det herligste Syn at se. Ned ad Bakken, lidt til højre for mig, kom selve Hr. Mikkel langsomt travende. Rimeligvis har han hørt mere til Palle, end han brød sig om, og søgte sig nu et nyt Sovested. Om Efteraaret holder han mest af at tilbringe Livet udendørs. Lopperne bliver for nærgaaende i Bunden af Hulen. Mon han skulde komme nær nok til mig? Han standsede et Hundrede Meter fra mig og saa sig tilbage. Det var spændende Sekunder. Let kunde han ogsaa faa Færten af mig, og saa skulde han nok lægge Vejen langt uden om. Men nu satte han Farten op igen og omtrent lige imod mig. Nu er han inde paa et passende Hold, Bøssen til Kinden i en Fart, et kort Smæld af den røgsvage Patron, og i

Fra Divisionerne

Uafhængigt - Upolitisk - Sagligt

XIV AARG. | FEBRUAR | MCMXXX

PREMIERE I HADERSLEV PAA „MOD STRØMMEN"

3 Akts Skuespil af P. A. Madvig og Tolderlund-Hansen.

Der var fuldt Hus i Haderslev Teater d. 23. Januar til Premièren paa Divisionschef Madvigs og Tolderlund-Hansens treakts Spejder-Skuespil „Mod Strømmen", spillet af Haderslev Trop. Blandt Tilskuerne bemærkedes adskillige af Kongeaa-Divisionens Førere: Krebs, Kyster, Jonas, Heuch, Svith, Iversen o. a., samt Divisionsraadets Formand, Lektor Nørregaard. Spændingen var stor, da Tæppet gik op, men udløste sig hurtigt i kraftigt Bifald, der steg med Akterne, saa baade Trop og Forfattere kunde notere en virkelig Succes.

Skuespillet handler om en Patruljeførers Vanskeligheder og Modgang i det praktiske Liv, hvor han kommer ud for en Konflikt mellem de Pligter, hans Stilling medfører, og det, hans Samvittighed som Spejder byder ham. Efter at man i første Akt har set Patruljeføreren i et livligt og gennemført tegnet Afsnit af Spejderlivet, der giver et Indblik i Spejderbevægelsens etiske Side, følger man ham hos hans Chef og under Konflikten, hvor han handler som Spejder, men netop derfor møder Modstand. Sagen er nu sat paa Spidsen, og i tredie Akt skildres bl. a. et herligt Tropsraadsmøde, hvor Meningerne brydes. Vi skal ikke røbe, hvorledes Konflikten løses, kun at den løses paa en uventet Maade ved en fransk Spejders Indgriben, en Løsning, der ved sin Usædvanlighed netop viser, at der paa det skildrede Omraade i Almindelighed ligger et Problem.

Skuespillet, hvis Tendens var klar, gav derfor ogsaa Anledning til en ivrig Diskussion under den paafølgende Fest med fælles Kaffebord, hvori over 200 af Tilskuerne deltog, og hvor Talernes Række var lang.

Den stedlige Presse skrev udførligt om Premièren, fremhævede den gode Spejdermoral og den udmærkede Fremførelse, og

Patruljeføreren og hans Chef.

„Modersmaalet" slutter: „Man kan rolig spaa „Mod Strømmen" en lang Række Opførelser af Spejdere Landet over. Det er et rigtigt og et godt Spejderskuespil."

Foreløbig er Haderslev Trop opfordret til at spille „Mod Strømmen" i Aabenraa d. 17 Februar og i Flensborg d. 2. Marts, men derefter bliver Skuespillet givet fri til Udlaan.

— sen.

TROPS-NYT

1. Esbern Snares Trop afholdt i Januar Nytaarsparade samt et Patrulje-Forhindringsløb, der trods en ekstraordinær Forhindring — „uigennemtrængelig" Taage — blev gennemført og vundet af 2. Patrulje. Foruden Patrulje-Møder og en maanedlig Tropsaften afholdes hver Uge Træning til Rekrut-, 2. Kl. samt 1. Kl. Mærkerne. Troppen arbejder med store Opgaver: Tropshus, Sommerlejr, og sidst men ikke mindst Foraarsturneringen, som det er vor Tur at vinde — haaber vi da.

De tre graa Ulve.

*

1. Taarnby Skole Trop kan d. 3. April begynde paa sit 4. Leveaar, og Dagen gaar selvfølgelig ikke ubemærket hen. Troppen har haft en god Tid; dens Tilværelse kan betegnes saaledes: Fremgang, sjældent Stilstand, aldrig Tilbagegang. Hvad kan man mere forlange? For et Aar siden begyndte vi med en Ulveflok, der særlig i de sidste Maaneder har haft god Tilslutning. Vi kredser omkring Tallet 20. Patruljearbejdet blandt Spejderne gaar godt; dog lider Arbejdet hver Vinter under de store Afstande, hvorfra vi henter vore Drenge. Sommerlejren 1929 tilbragte vi i Skaane. Vi gik de 40 km, der var fra Malmø til Lejrpladsen ved Björnstorp Slot, hvor vi tilbragte 12 Dage. For den kommende Sommer har vi atter sikret os en Lejrplads i Skaane.

De fleste af vore Spejdere er ved at afslutte Prøven til 1. Klasse. *Thomassen.*

*

1. Ebeltoft Trop har skiftet Fører, idet Hr. Carl J. Andersen er fratraadt, og Hr. Chr. Hougaard er tiltraadt. At dømme efter Troppens udmærkede Blad „Molbohylet" gaar Arbejdet i Troppen storartet.

To Spejderkursus.

Axelstadkolonnen arrangerer for sine Spejdere Kursus til forskellige Duelighedstegn. Der begyndes med: **Kursus til Mekanikermærket** hver Onsdag Kl. 7½—9 Eftm. i Saxo Trops Lokale, Saxogade 91, ved Hr. Mekaniker W. Petersen. Kursus varer 5 Aftener. Første Gang Onsdag d. 26. Februar. Indmeldelser første Mødeaften.

Kursus til Metalarbejdermærket hver Torsdag Kl. 7½—9 i Kleinsmedeværkstedet, Fyensgade 6, ved Hr. Kleinsmed Ole Larsson. Kursus varer 5 à 6 Aftener. Første Gang Torsdag d. 6. Marts. Indmeldelse første Mødeaften.

Deltagelse i ovennævnte Kursus er gratis.

Hejmdalkolonnen.

Ved **Kolonneaftenen** den 7. Februar talte den bekendte „Radiokaptajn" om „Personlig Hygiejne". Kaptajn Jespersens livlige og overbevisende Udtalelser, der efterfulgtes af Demonstration af Systemet af et Hold af Kolonnens Spejdere, vakte stor Begejstring, saavel hos Spejderne som Forældrene, og mange har sikkert fulgt Kaptajnens Opfordring til ved en regelmæssig Morgengymnastik at træne og styrke deres Legeme og ikke mindre deres Vilje.

Frederik d. III's Trop er overgaaet til Frederiksberg-Divisionen.

Fuglebakketroppen er Navnet paa en nystartet Trop indenfor Kolonnen. — Troppen føres af stud. mag. Erling Fossum Hansen.

Ørnetroppen er i god Fremgang og tæller nu 30 Mand.

Mr.

2. Odense's Tropsfest.

Ovennævnte Trop afholdt den 31. Januar d. A. „Aarsfest", efter at den ikke siden 1925 havde festet. Der kom lige ved 400 Mennesker tilstede, og det er vist nok Rekord for Tropsfester i Odense. Programmet var lødigt, begyndte med Epilog og sluttede med Prolog. De 12 Numre, fra Tue Bentsons Vise, 10 Minutter i Peters Patrulje, Cyklekoret af Tannhäuser, Hundevagten, en Nat paa „Somersetshire", Direktør Nørmarks store Film: Hjemkomsten fra Jamboreen, „Det vi har — og det vi ikke har" m. m. gennemførtes i et forrygende og muntert Tempo i Løbet af 1½ Time. Det var en rigtig Spejderaften, hvorom der kun hørtes Lovord. Alt var skrevet for Spejdere og af Spejdere. Et Par fremmede Spejderførere fra Hovedlandet erklærede, at de aldrig havde set noget bedre.

Overskudet blev Kr. 705,16.

Nussen.

Silkeborg Troppens 20-Aars Fødselsdag.

1' Silkeborg Trop.

Den 11. Januar fejrede den gamle og hæderværdige Silkeborg Trop sin 20 Aars Fødselsdag ved en helt igennem vellykket Festlighed i Haandværkerforeningens Lokale. Foruden Drenge- og Pigespejderne var Tropsraadet og en Del af Spejdernes Forældre mødt, ligesom Divisionschefen, Fuldmægtig Praem, Aarhus, og Medlem af Divisionsraadet Brygger Andersen, Grenaa, samt Divisionsadjutanten, Cigarhandler Roldskov, Aarhus, efter Indbydelse var kommet til Stede.

Festligheden indledes med Indvielse af den nye Fane.

Kolonnechefen, cand. pharm. Esbak, bød Velkommen, og idet han mindedes 20 Aars Dagen for Troppens Stiftelse, rettede han en Tak til de af Byens Borgere, der havde skænket den nye Fane. „Naar I nu faar en ny Fane, Spejdere, saa hold den højt i Ære og husk, at I er Danske, at I er Spejdere, og at I er gode Kammerater."

Derefter slog Tropsraadets Formand, Redaktør Sophus Sørensen, det første Søm i for Fædrelandet, idet han indskærpede Spejderne Rasmus Kr. Rasks Ord: „Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette."

Divisionschef Praem slog det andet Søm i Fanestangen for Det danske Spejderkorps, idet han ganske kort skitserede Spejderbevægelsen op gennem Aarene.

Og endelig slog Hr. Esbak det tredje Søm i for Kammeratskabet, det gode Kammeratskab, der fremelskes gennem Spejderbevægelsen, og som kan holde, selv naar Spejderne bliver „gamle Drenge".

ALT MULIGT OG LIDT AF HVERT.

En Hektograf.

Ved en Hektograf forstaas en Masse, ved Hjælp af hvilken man kan fremstille Kopier af skrevne Arbejder. Den kan fremstilles paa følgende Maade:

100 gr Lim opløses i 300 gr Vand, koges og tilsættes under Kogningen 1500 gr Glycerin, 50 gr opløst Husblas, 75 gr Dextrin og 25 gr svovlsurt Baryt (Tungspat). Blandingen omrøres omhyggeligt, indtil den er halvt afkølet, hvorefter den hældes i en flad Blikform.

En anden, noget simplere Opskrift er:

Hektografen laves i en Blikkasse med Laag. Kassen kan være 25 cm bred, 40 cm lang og 3 cm høj. Til en saadan Kasse vil svare godt 1 kg Hektografmasse, som laves paa følgende Maade:

150 gr god Snedkerlim opløses i 420 gr kogt Vand. Det opvarmes, og under Smeltningen tilsættes 750 gr Glycerin. Det hele skal ved forsigtig Opvarmning smeltes sammen til en flydende Masse. Pas paa, at den ikke kommer til at koge. Den flydende Masse hældes op i Blikkassen, hvor den staar, til den er afkølet.

Hvis man synes, det er for dyrt, kan man jo lave Kassen mindre og smelte en mindre Portion Hektografmasse.

Forholdet mellem de 3 forskellige Dele, som Hektografen bestaar af, er for Limens Vedkommende 5, for Vandets 14 og for Glycerinens 25. — Den ovennævnte Portion faar man ved at gange med 30. Vil man have en mindre Portion, kan man multiplicere Tallene med 10, 15 eller 20.

„Cire".

Brugen af Hektografen.

Naar man skal hektografere, maa man have noget Hektografblæk. Det kan købes hos Boghandlerne, men man kan ogsaa selv lave det.

Blaa-violet Hektografblæk kan f. Eks. laves af følgende: 10 g Methylviolet, 70 g Vand og 10 g Alkohol.

Originalen (Manuskript eller Tegning) skrives med Hektografblæk paa godt glittet Post- eller Skrivepapir med en ikke for spids Pen og med ensartet Skrift (ikke tykke Nedstreger). — Naar Originalen er fuldstændig tør, lægges den med Skriftsiden nedad, stryges glat ud med Haanden eller med en lille Børste og maa ligge saaledes i 1½—2½ Minut. Derefter tages Originalen forsigtigt bort fra Trykkefladen, paa hvilken der nu fremkommer et Negativ (Spejlbillede). Paa Negativet lægges nu det Papir, hvorpaa der skal trykkes. Det første Aftryk tages hurtigt af, de følgende Aftryk maa hver ligge lidt længere paa Trykkefladen. To Papirsstrimler kan lægges i det ene Hjørne som Rettesnor.

Straks efter Brugen afvaskes Hektografmassen med en blød Svamp og lunkent Vand, og et Par Timer efter er den atter klar til Brug.

Før første Afbenyttelse afvaskes den blanke Hinde.

„Cire".

Klister

staar som bekendt og bliver surt og ildelugtende, saa man næsten hver Gang, man skal bruge det, maa tilberede sig en ny Portion. Dette kan man undgaa ved at tilsætte sit Klister en lille Smule Formalinopløsning. For at Vandet ikke skal fordampe fra Overfladen, saa der dannes en Skorpe, maa man enten opbevare Klisteret i en tæt tillukket Krukke eller Daase eller sørge for jævnlig Omrøren og Tilsætning af Vand.

Imprægnering af Telte.

Teltet vaskes og skylles først grundigt, vrides op og lægges derefter i en 5 % Allunopløsning, hvor det maa ligge i 2 à 3 Timer. Man maa ved flere Gange at røre om i Baljen sørge for, at Allunopløsningen kan komme til at trænge ind overalt i Stoffet. Saa tager man Teltet op af Baljen, lader Vandet løbe fra, dypper det i en 2 % Sæbeopløsning og skyller det tilslut i rent Vand og hænger det til Tørring.

Skærpning af File.

Filene renses først for alle vedhængende og fasttrykkede Filspaaner og lægges derpaa i en fortyndet Opløsning af Svovlsyre eller anden lignende metalangribende Syre, indtil Rillerne er fuldstændig befriede og igen fordybede. Naar man har taget Filene af Syrebadet, skylles de i rent Vand overbørstes med lidt Aske eller lignende for at tørres; indgnides derpaa med lidt Olie for at beskyttes mod Rust.

Giv en Gyldendal-Bog i Konfirmationsgave.

GYLDENDALS REJSEBOGSSERIE

Bøgerne i denne Serie aabner Dørene ud til Daaden og Eventyret, til det fremmede og ukendte. De er rigt illustreret og i et stort smukt Format. Baade uindbundet og indbundet fremtræder de som en festlig Gave.

Charles A. Lindbergh: Vi — min Flyvemaskine og jeg. Kr. 7,50, m. Skindryg 14,00. Den første Atlanterhavsflyvers beskedne Beretning om Færden.

Martin Johnson: Safari Kr. 6,75, m. Skindryg 13,00. 4 Aars Kamerajagt i det indre Afrika.

Martin Johnson: Løver. Kr. 6,75, m. Skindryg 13,00. Martin Johnsons nye Safari—der denne Gang gik til Tanganyika—Løvernes Land.

Thomas E. Lawrence: Oprøret i Ørkenen. Kr. 7,50, m. Skindryg 14,00. Lawrences egen Beretning om Beduinernes Kampe mod Tyrkerne.

Niels Ventegodt: Under Vikingestanderen. Kr. 7,50. 4826 km i aaben Baad.

Bernhard Kellermann: Ad Persiens Karavanveje Kr. 6,75, m. Skindryg 13,00. En Rejse af aartusindgamle Sandveje gennem Persiens Ørkener.

Frederick R. Burnham: Fra Alaska til Kap. Kr. 7,50, m. Skindryg 14,00. Beretning om et Liv tilbragt i Afrika og Amerika, blandt Hvide og Sorte, i Arbejde og Kamp. Frisk og god Læsning.

William Beebe: Galapagos. Kr. 8,50, m. Skindryg 15,00. En Ekspediton til Øerne med det fantastiske Dyreliv; Øerne hvor de vilde Dyr er tamme.

Paul de Kruif: Mikrobejægere. Beretningen om tretten Pionerer, som for Menneskehedens Skyld udstod større Farer, end den blodigste Krigsskueplads kan opvise. Det er Bakteriologiens Historie fortalt paa en helt ny Maade, med en Fart og Spænding over Skildringerne, der gør Bogen fængslende som faa Bøger i nyere Tid. Kr. 7,50, Shirting 10,50, Skindryg 12,50.

Alexandre Dumas: De tre Musketerer I-II. At gaa i Lag med en Bog af Dumas er som at overvære en Dyst mellem Kæmper. Fra det Øjeblik, man aabner Bogen, maa man overgive sig paa Naade eller Unaade til hans Fortællergeni.

De tre Musketerer bør ikke savnes i noget Hjem, og De staar Dem ved at købe en Bog, der er sikker paa at blive læst saa meget som den Kr. 5,00, indb. m. Skindryg 9,75.

— Tyve Aar efter I-II.
Tyve Aar efter ... Ludvig XIII og Richelieu, „den store Kardinal", er begge døde, men d'Artagnan og hans tapre Venner lever. Da Magthaverne paany for Brug for dem, finder de dem lige saa parate til Eventyr, som de var i deres Ungdom. Det er en Fryd at læse Dumas at følge hans Helte i Kamp og Fest. Kr. 5'00, m. Skindryg 9,75

GYLDENDALS KLASSIKERSERIE

Bøger har deres Skæbne. De fleste dukker op for at forsvinde igen. Af dem, der bliver staaende fra Slægt til Slægt, er Gyldendals Klassikerserie fremgaaet. Disse Bøger er ideelle Gaver, kyndigt valgt og i smukt Udstyr.

Adam Oehlenschläger: Aladdin. Ny Udgave med Hans Nik. Hansens Illustr.

St. St. Blicher: En Landsbydegns Dagbog o. a. Nov.

St. St. Blicher: Telse og andre Noveller. To Udvalg af Blichers Mesternoveller. Begge Samlinger er forsynet med Carl Thomsens kendte Illustr.

Fr. Paludan-Müller: Adam Homo.

J. L. Runeberg: Fændrik Stål. Med Edelfelts Illustr. De berømte Digte fra Finlands Frihedskampe.

P. Fr. Rist: En Rekrut fra 64. Den danske Soldat ved Dannevirke og paa Dybbøl.

Boganis Jagtbreve: Livfulde Billeder fra Dyrenes og Jægernes Verden.

Fritz Reuter: Landmandsliv. Skæmtsomme og alvorlige Billeder af nordtysk Bondeliv.

Alle pr. Bind 4 Kr., indb. i Shirting 6 Kr. 75 Øre og i bøjeligt Helskindsbind 9 Kr.

To rigtige Spejderbøger

Robert Dick Douglas med flere.

Tre Spejdere i Afrika

Blandt mere end 800,000 amerikanske Spejdere blev „Dick", „Dave" og „Doug" udvalgt til at tilbringe Sommeren paa „Safari" med Martin Johnson i Løvernes Land, Tanganyika. Mr Johnson skriver om dem: De har set Millioner af Vildt; Hundreder af Løver. Leoparder. Serval'er, Genetter .. Ingen har nogensinde set Løver paa nærmere Hold. Illustr. Kr. 2,75; Karton 3,50.

Robert Baden-Powell

Paa Ridderfærd

Af „Verdensspejderchefen" foreligger nu paa Dansk hans kendte Bog „Paa Ridderfærd".

I Bogens Fortale skriver han: Paa de følgende Sider vil jeg gerne give dig nogle Vink, tagne fra mine egne Erfaringer, naar jeg stod overfor forskellige Skær og Bølger, som du sikkert ogsaa vil møde, naar du skal padle din Vej gennem Livet". Illustr. af Forfatteren. Indbunden Kr. 4,50.

OPFINDELSERNES BOG nedsat

2800 Sider m. 2300 Billeder, 38 Bilag o. fl. oplukkelige Model.

Før Kr. Kr. 112,00 Nu Kr. 65,00 indb. i fire Bind.

Den bedste Gave for alle teknisk interesserede Unge.

Bed Deres Boghandler sende Dem Gyldendals Gavebogskatalog.

Redaktören siger —

Flere Spejdere.

Hvordan gaar det med at skaffe nye Spejdere og nye Ulve? I arbejder vel hver for sig for at hverve mindst én ny Mand til Troppen? Vi skulde gerne op paa det dobbelte Antal Spejdere i Danmark.

Jeg glæder mig til at se Tallene til St. Georgsdagen. I dette Nummer af Bladet vil I se Tallene pr. 1. Januar.

En Klage.

Jeg har modtaget en meget kedelig Klage, der omhandler de københavnske Spejdere, som ofte stiller og træder af ved Femvejen i Nærheden af Bernstorff Slot. Der er her et pænt lille græsbevokset Anlæg omkring en Kilde. Græsset maa ikke betrædes, men alligevel er der en Mængde Spejdere, som hver Søndag løber frem og tilbage over Græsset, saaledes at det er blevet næsten ødelagt. Hertil kommer, at nylig nogle Spejdere, som af en Herre blev gjort opmærksom paa det forkerte i ikke at benytte den anlagte Sti, svarede usædvanligt næsvist igen.

Det er den Slags, der skader Spejdersagen. Tænk paa det!

Korrespondance.

Det er glædeligt, at saa mange af jer har bedt om Adresser paa udenlandske Spejderkammerater. Men flere endnu burde gøre det. Det er baade fornøjeligt og udviklende at føre en saadan Korrespondance. De af jer, der fik en „Jamboreeven" i Sommer, vedligeholder forhaabentlig Forbindelsen med ham. — Jeg har forøvrigt nogle engelske Adresser liggende til Disposition.

Hvem er Regnar Nielsen,

Jeg har et Brev til Regnar Nielsen, Amaliegade 5, København.

Lejren i Nyskoven.

Der har endnu ikke meldt sig nogle Spejdere til at deltage i Kent-Spejdernes Lejr til Sommer. Er der ingen, der har Lyst? Se iøvrigt „Ved Lejrbaalet" i Magasinets Januar-Nummer.

Søspejdere.

Jeg har i den senere Tid haft Lejlighed til at se en Del til nogle Søspejdertroppes Arbejde. Det var udmærket. De af jer, som bor i en By, hvor der er Søspejdere, skulde se at faa Forbindelse med dem. Det vil baade I og de have Fornøjelse af. For Resten burde der være mange flere Søspejdere i Danmark, hvor Forholdene er ideelle for Søspejdersport.

Magasinet.

Bladet udkommer altid den 26. i Maaneden og udsendes saaledes, at det er alle Troppe ihænde inden d. 1ste. Sørg selv for, at I faar Bladet rettidigt hos jeres Patruljefører. Det er ofte, der staar noget i Bladet, som I gerne skal have hurtig Besked om.

Ungarske Kammerater.

Fra „Fætter" har jeg modtaget et langt Brev — skrevet paa Dansk — hvori han blandt andet spørger, om der ikke er nogle danske Spejdere, som vil korrespondere med ungarske Kammerater. Jeg har svaret ham, at jeg let kunde skaffe ham nogle Korrespondenter, fordi danske Spejdere vilde være særligt glade for at korrespondere med Ungarere. Der bestaar jo et gammelt Venskab imellem os. Jeg har en Del Adresser, men de er saare vanskelige at skrive, — dog ikke vanskeligere end at de af jer der beder derom, kan faa en. Korrespondancen skal foregaa paa Tysk.

John Mott.

Lederen af K. F. U. M. Verdensbevægelsen, John Mott, der er en af de største nulevende Personligheder, kommer om kort Tid til Danmark. Han taler d. 10. Marts for alle unge Mænd i Tivolis Koncertsal og d. 11. Marts for Studenter i Garnisonskirke i København. John Mott er en genial Taler og regnes for den mest fremragende Fører indenfor den kristne Kirke. Jeg kan varmt anbefale de ældre Spejdere at høre ham De vil sikkert faa et værdifuldt Minde.

Bedste Spejderhilsen.

Tage.

I GLETSCHERSPALTEN

Efter Spejderfilmen „Tapre Hjerter". — Ved *Knud Ipsen*. Ill. af *Aage Gravgaard*.

DER var Travlhed denne Morgen i den lille Turisthytte højt oppe i Pyrenæerne. Man gjorde sig klar til Vandringen; de tunge jernbeslaaede Støvler blev efterset, om nu alle Piggene var der, Redningsrebene og Isøkserne blev undersøgt, og Rygsækkene stoppet, — der skulde være Plads til Provianten, selv om det kneb, for her oppe i Bjergene var der hverken Købmænd eller Restaurationer, hvor man kunde forsyne sig paa Vejen. Efterhaanden som Turisterne blev færdige, forsvandt de i smaa Grupper ned ad Bjegstierne.

Det ærgrede Marcel Lecart, at de næsten allesammen drog ad den Sti, han skulde, og han undersøgte derfor sit Kort for at finde en anden Vej. Nogle Kilometer borte paa den anden Side af en Bjergryg fandt han en, han kunde bruge, og han begav sig af Sted. Det var dog ikke saa lige til at finde den Sti; han strejfede rundt i flere Timer men uden noget Resultat. Han naaede op i Sneen, hvor der var tungt at gaa, og da han følte sig noget træt, satte han sig ned og prøvede paa at orientere sig. Til alle Sider laa de hvide Snemarker og i det fjerne de vældige Bjerge; men hvilken af Tinderne var det nu, han skulde tage Retning efter? Der var ogsaa Fodspor i Sneen i mange forskellige Retninger baade hans egne og andres.

Faret vild.

Hvorfra var det, han var kommet? Marcel maatte indrømme for sig selv, at han var faret vild. Han tabte dog ikke sin Koldblodighed. Det gjaldt nu blot om at følge sit eget Spor tilbage; men hvilket var hans? Det var ikke let at afgøre, da alle Bjergstøvler ligner hinanden. Langt borte fik han Øje paa en lille Gruppe Fyrretræer, som var det eneste Holdepunkt i alt det hvide. Han besluttede sig til at gaa derhen, for derfra vilde han sikkert opdage et eller andet til at orientere sig efter. Med Øjnene skarpt fæstet paa Træerne gik han hurtigt videre, og kort Tid efter saa han længere borte en Taagestribe, som han mente maatte være Lavlandet.

Ulykken.

Pludselig følte han Grunden skride bort under sig; han var traadt ud i noget Sne, der kun laa ganske løst over en Revne i Isen. Marcel havde kun tænkt paa at holde den rigtige Retning og derved glemt at vare sig for de farlige Gletscherspalter, som i Reglen findes i den nederste Del af Gletscheren, og nu laa han paa Bunden af et langt, smalt Hul med høje, glatte Isvægge. Det blødte fra hans Pande, og hans Fødder smertede. Han prøvede paa at rejse sig op; men han kunde ikke.

Skulde han virkelig være fortabt? Mon ikke nogen kunde høre ham, hvis han kaldte? Han vilde forsøge det; maaske var der en Chance for, at nogen passerede forbi deroppe. Han raabte saa højt, han kunde; han stemte imod for at rejse sig op og raabte endnu højere; men Smerterne i Anklerne blev saa forfærdelige, at han mistede Bevidstheden.

Paa Tropstur.

Ved den lille Gruppe Fyrretræer havde en Spejdertrop gjort Holdt. Tropsføreren stod midt i Flokken og instruerede.

„I fjerner jer nu herfra i alle Retninger; naar I har gaaet i 5 Minutter, vender I om og kommer her tilbage. I fortæller mig saa, hvad I har iagttaget: Spor af Dyr og Mennesker — ogsaa jeres Kammeraters, som I prøver paa at genkende. Stil Urene! Klokken er nu 11,15. Om 10 Minutter skal I være her tilbage. Pas nøje paa Gletscherspalterne! Gaa ikke et Skridt uden først at have følt jer for med Staven."

Spejderne spredtes ud over Snemarken.

Patruljefører Paul Arreau var vældig interesseret i denne Tur ind over Gletscheren. Det var næsten som at være paa Nordpolsfærd at vandre hen over den øde, hvide Flade, hvor der hverken var Vej eller Sti. I den Retning, hvori han gik, kunde han ikke øjne nogen Bjergtop eller nogetsomhelst andet, han kunde styre sin Kurs mod, men Solen — hvis den forsvandt bag en Snebyge, Kompasset i hans Lomme — var heldigvis for ham en tilstrækkelig tydelig Vejviser.

Paul standsede brat. Staven sank dybt ned i Sneen foran ham; han rodede rundt med Staven, og snart fik han afdækket en lang Revne i Isen.

Gletscherspalten.

„Det er altsaa en af de omtalte Gletscherspalter," tænkte han; „nu gælder det om at være forsigtig og bruge Øjnene. For en Sikkerheds Skyld ridser jeg „gaa ikke denne Vej"-Tegnet i Sneen."

Derefter gik han uden om Spalten og skulde lige til at gaa i samme Retning som før, da

Spejder "Kodak"

Spejdernes *eget* Kamera.

En Spejder "Kodak" er det eneste Kamera, som er fremstillet ene og alene til Brug for Spejderne, — med Emblemet paa selve det smukke, mørkegrønne Kamera og den ligeledes mørkegrønne, meget holdbare Lædertaske, der sættes fast paa Bæltet.

En Spejder "Kodak" er altid parat til Brug og er saa enkel, at enhver straks kan tage klare, skarpe Billeder af Ture, Lejre og Ferierejser. Til en Spejder "Kodak", som inkl. Taske koster Kr. 30.—, bruges den hurtige "Kodak" Film Nr. 127 — Billedstørrelse 4 × 6½ cm.

Spejder "Kodak" og "Kodak" Film faas hos alle Fotohandlende eller fra

Kodak Aktieselskab,
København V.

han hørte nogen raabe om Hjælp til venstre for sig.

Hvad var det? Var det mon en af Kammeraterne, der var i Fare? Han gik hen imod det Sted, hvorfra han syntes, Raabet kom. Nu blev der raabt igen. Paul satte Farten op men holdt stadig godt Øje med Sneen foran sig, om den ikke skulde skjule en forræderisk Revne. Nu fik han Øje paa flere Fodspor, som gik i forskellig Retning. Hvilket var det nu, han skulde følge? Ved at undersøge Sporene opdagede han, at nogle var ganske friske, da Kanterne i Aftrykket var løse og bløde, hvorimod de gamle var faste og haarde.

Paul fulgte forsigtigt det friske Spor, og snart efter saa han en stor Gletscherspalte foran sig. Han lagde sig paa Maven, kravlede frem til Kanten og kiggede ned. Der laa et Menneske dernede.

Paul tvivlede ikke om, at det var ham, der havde skreget. Han maatte hjælpes og det hurtigst muligt. Paul saa paa Uret, de 10 Minutter var gaaet; men han kunde ikke vende tilbage uden at have beroliget den ulykkelige Mand, der maaske oven i Købet var saaret. Tropsføreren vilde sikkert finde det rigtigt, at han først klatrede ned til Manden. Han stak sin Stav dybt ned i en Revne i Isen, hvorefter han bandt sit Redningsreb fast til den og lod det falde ned i Hullet.

Redningsforsøg.

Han kunde ikke se, om Tampen naaede Bunden; men han besluttede sig til at tage Chancen og klatre derned. For at vejlede Kammeraterne bandt han sit Halstørklæde paa Staven. Rebet var heldigvis langt nok, og i Løbet af et Øjeblik var han nede hos den forulykkede.

Mon han levede endnu? Ved at lægge Øret til hans Bryst, hørte han til sin store Glæde, at Hjertet slog. Han kom hurtigt i Gang med Oplivningsforsøgene, og det varede ikke længe, før Manden forsøgte at tale. „Hvem har bragt mig herhen?"

„De er faldet herned; men De skal ikke være bange, vi skal nok faa Dem op igen."

„Jamen, hvor er jeg .....?"

„De ligger nede i et Hul i Isen."

„Hvem er du da, og hvorledes kommer du her?"

„Jeg hedder Paul Arreau og er Spejder. Jeg er paa Tur med Troppen, saa vi er nok til at hjælpe Dem op."

„Jeg hedder Marcel Lecart. Det er et Mirakel....."

„Lad mig hellere faa at vide, hvor slemt De er kommet til Skade. Gør det ondt i Panden?"

„Nej, ikke saa meget dér som i Benene. Mon ikke jeg har brækket dem nede ved Anklerne?"

„Lad mig se engang. Nej, Føddernes Stilling er jo helt naturlig, og De kan jo endda bevæge dem en Smule. Jeg tror ikke, at der er noget Benbrud men snarere en Forstuvning af Anklerne. Bliv De nu bare roligt liggende, saa klatrer jeg op og faar fat paa Troppen, og om nogle Minutter er vi her alle igen."

Paul tog fat i Rebet og begyndte paa sin farlige Opstigning. Marcel fulgte ham angst med Øjnene..... hvis Rebet nu knækkede..... eller hvis det ikke var gjort godt fast..... men nu..... nu var han oppe. Hvor han trak Vejret lettet.

„Vær nu ved godt Mod," raabte Paul ned til ham, „jeg kommer snart igen!"

Efter Hjælp.

Paul skyndte sig tilbage; men han passede paa kun at sætte sine Fødder i sine egne Fodspor, som han let kunde kende igen. Han var kun løbet faa Skridt, da han langt borte saa en Spejder komme imod sig.

„Han søger efter mig," tænkte han; „men det er ikke nødvendigt, at vi spilder Tiden med at gaa helt hen til hinanden. Jeg signalerer til ham."

Med Halstørklædet i den ene Haand og Lommetørklædet i den anden signalerede han: „Jeg har fundet en tilskadekommen i en Gletscherspalte. Hele Troppen maa komme hurtigst. Følg mit Spor. Pas paa Tegnet „gaa ikke denne Vej" ved Randen af en Spalte."

Spejderen svarede: „Forstaaet" og løb i fuld Fart tilbage til Tropsføreren.

En fin good-turn.

Det varede ikke længe, før en Række Spejdere i Gaasegang bevægede sig henover Gletscheren henimod Paul, som laa og talte ned i Hullet til Marcel. Noget let Redningsarbejde var det ikke. Tropsføreren sagde ikke noget om det; men han tænkte med Bekymring paa, hvorledes han med disse faa Drenge til Hjælp skulde faa bragt den saarede op. Men Spejderne kunde deres Ting, de havde Disciplin og var ivrige efter at hjælpe. De fik snart lavet en Baare, som blev hejst ned til Marcel. Derefter blev han surret forsvarligt fast paa den, 4 Reb blev anbragt i Hjørnerne af Baaren, og ganske smaat og nøjagtigt følgende Tropsførerens Kommando trak Spejderne ham op til Isens Overflade igen.

Efter dette var Resten Barneleg. Alle kappedes om at vise størst Udholdenhed med at bære Baaren, og inden Aften naaede man ned til beboede Egne, hvor Landevejen begyndte.

Aldrig før havde Spejderne — og Marcel for den Sags Skyld med — tænkt sig, hvilket Gode det er at have Veje; thi de var ikke sikre paa, at de havde Kræfter nok til at bære ham ret meget længere. Og Paul havde nok tænkt sig, at det var nogen Nytte til at kunne alt det, som en fordringsfuld Tropsfører vilde have, at en Spejder skulde vide Besked med; men at det kunde blive til saa stor Nytte, og at man kunde faa Brug for saa megen Spejderkundskab paa een Formiddag, det havde han alligevel ikke tænkt sig.

TO-MANDSTURE
OG
LIDT OM UDRUSTNINGEN

Jeg tager vist ikke meget Fejl, naar jeg siger, at Lejrudflugter to Mand høj er ved at blive meget almindelige blandt Spejdere — især de ældre. Jeg selv har igennem en Aarrække med en Ven gennemrejst Danmark, Sverrig og Tyskland enten til Fods eller pr. Cykle, og set en utrolig Masse, og enhver, der har prøvet noget i den Smag, maa give mig Ret i, at det er en fornøjelig, nem og billig Maade at se sig om paa, — idet hele taget en herlig Maade at tilbringe Ferien paa.

Hvorfor netop to og to? vil nogle spørge, — og Svaret maa blive: at være alene enten paa Vandre- eller i Standlejr er f o r ensomt, og det at være tre eller derover vil altid medføre, at der er for mange Meninger, naar der skal tages Beslutninger, — noget man især maa regne med ved lange Rejser eller Vandringer.

„To-Mandssystemet" — hvis jeg tør anvende et saa fornemt Udtryk — udvikler dets Dyrkere i en langt højere Grad en Patruljesystemet med Hensyn til selvstændig Optræden, Handlekraft og Ansvarsfølelse. I første Tilfælde bydes der maaske de dobbelte Besværligheder og Sorger og den dobbelte Modgang — især i Begyndelsen — men saa sandelig ogsaa de tredobbelte Glæder, naar man har fundet sig til Rette.

Grundet paa personlig Erfaring kan jeg kun anbefale enhver at forsøge sig efter ovennævnte Metode, og jeg skal i det følgende give en Række Raad og Anvisninger paa det Udstyr, Tomandsture fordrer, idet jeg regner med, at de almindelige Begreber om at leve paa Feltfod er bekendt.

Jeg skal anføre, at Grunden til, at jeg her behandler Munderingen, er den, at jeg har set Folk gaa rundt med det mest sindsygt-upraktiske Udstyr, — og at ens Landsmænd paa Vandring, sammenlignet f. Eks. med Tyskerne, gennemgaaende ligner væltede Flyttelæs. Som Hovedregel skal jeg opstille, at naar Talen er om Anskaffelse af Lejr- og Feltudstyr, saa køb altid de militære Udrustningsgenstande (de er Resultatet af Masser af Aars Erfaring) — og søg at skaffe Kammeraterne Mundering af samme Model. Af Militærmundering kan endnu faas nye Tornystre, Brødposer, Feltflasker og Kogekedler, Krus m. m., der bliver solgt uhyre billigt fra de Kæmpelagre og Beholdninger, der var tilbage ved Verdenskrigens Slutning, f. Eks. i Tyskland og England.

Nedenstaaende Liste, der er udarbejdet paa Grundlag af megen Erfaring, er anvendelig baade i Standlejr og paa Vandring, saavel til Fods som pr. Cykle. Der er en ny Idé i den: nemlig at Enkeltmand er saaledes udstyret, at han kan optræde fuldstændig selvstændigt og uafhængigt af Ledsagere. Kun Teltudstyret er fælles (foruden et Par Smaating af underordnet Betydning, som enten den ene eller den anden kan medføre; de er mærket med × paa Listen), hvad der har den Fordel, at man, naar man har enhver Ting paa omtalte Liste, kan slaa sig sammen med enhver Kammerat, — blot han har et tilsvarende Udstyr, — hvad der atter bevirker, at man kan arrangere Ture og Udflugter med en Times Varsel. Det eneste, der kræver Diskussion, er at faa Teltmaterialet tilvejebragt, men i mange Tilfælde er det jo overflødigt, idet man enten kan sove i Lade eller Bivuak — samt i Tyskland paa de meget anbefalelsesværdige „Jugendherbergen".

Efter at have anført Udstyrslisten her samlet, skal jeg bagefter omtale de enkelte Dele nøjere, hvor dette maatte være paakrævet, samt hvorledes de pakkes saavel til Cykletur som til Vandreudflugter. „S" betyder: kun nødvendig i Standlejre. „V" betyder: kun nødvendig paa Vandreture.

Paaklædning.
Undertøj
Skjorte
Tørklæde
Jakke
Bukser
Bælte
Sko (el. Støvler)
Strømper
Hue
Regnfrakke el. -slag

At fordele i Lommerne.
Kniv
Tændstikker
Lommetørklæde
Pung
Blyant
Lommebog
Sejlgarn
Toiletpapir
× Ur
× Lygte
Fotografiapp. (overhængt)
× Korttaske (V) (overhængt)

Enkeltmandsudrustning.
Tornyster heri Toilet- og Barbergrejer.
Haandklæde
× Forbindingsgrejer
× Pudsegrejer
× Sygrejer
Strømper
Sko (lette)
Undertøj
Skjorte
Pyjamas
Badedragt
Badehaandklæde

Teltlærred, heri
Sovepose
Tæppe (m. Tæppenaale)

Brødpose, heri
× Smørdaase
× Paalægsdaase
Hvide Poser
Pergamentspapir
Krus
Tallerken
Spisebestik
Vidskestykke

Feltflaske

Kogekedel, heri
× Theæg
× Skurebørste
× Vidskestykke
× Primusapparat
× Skærm
× Benzinflaske

Teltpose, heri
Telt
Underlag
Pløkke
Vandspand
Vandfad

Stænger
Spade (S)

Læderremme, 3 korte til Tæpperne, 2 til Kogekedlen, 2 lange til Teltposen, 2 til Stængerne — og hvis man cykler — 2 lange til Tornystret.

Betragter man denne Udstyrsliste nøjere, vil man se, at den færdige Oppakning kommer til at bestaa af fem Hovedfaktorer nemlig: Tornyster, Tæpperulle, Kogekedel, Brødpose (el. „Tværsæk") samt Feltflaske. Dertil kommer saa Teltudstyret, der bestaar af to Dele nemlig Teltposen med alt i paanær Spaden, der kan fastspændes til Posen udvendigt — samt Stængerne.

(Fortsættes i næste Nummer).

SPEJDERLILJEN

Vi ved selvfølgelig alle, at Liljen er Spejdernes Tegn i næsten alle Lande, men kender I Liljens symbolske Betydning?

Gør I ikke det, saa se her.

1. Liljen bestaar af 3 Flige, en Flig for hver af de 3 Punkter i Spejderløftet.

2. Fligene er samlede af Baandet som Symbol paa Broderskabet mellem Jordens Spejdere, Sammenholdet.

Den lige Streg i den midterste Flig skal betegne: Den rette Vej, klar og lige frem uden Afvigelser til Siderne.

Saa er der Stjernerne i de to Sideflige, Øjnene som ser, hvor der trænges til en hjælpende Haand: en Spejder har et vaagent Øje eller rettere to.

Hver af Stjernerne har fem Takker, en for hver Paragraf af Spejderloven.

Baandet under Liljen bærer Spejdernes Motto: „Vær beredt", Betydningen kender I, og det brede Baand med de to opadvendte Hjørner, leder Tanken hen paa Smilet.

En Spejder tager alt med Smil og godt Humør.

Spejderens Hilsen symboliserer det samme — de tre Flige sammenholdt af Baandet (Lillefinger og Tommelfinger).

Se nu véd I altsaa dette, ret jer saa derefter.

„Red Owl".

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¼—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082

KØBENHAVN K.

Alt i Sport

Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis, Svømning, Athletik m. m.

Største Udvalg til billigste Priser.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4

Telefon 8050

Reelt, pænt Hjemmearbejde

tilbydes Damer og Herrer, læres nemt, alt Arbejde aftages, god Ekstrafortjeneste, færdigt Arbejde til fuld Værdi samt alle Oplysninger mod Indsendelse af Kr. 1.50 i Frimærker.

Dansk Hjemmeindustri, Holte.

PALLE

(Fortsat fra Side 15.)

en nydelig Kolbøtte ruller han rundt og bliver liggende uden at røre et Lem. Let gik han ind i Døden, han hørte ikke engang Knaldet af Bøssen.

Men det var jo egentlig ikke det, jeg havde tænkt mig. Palle, hvor blev han dog af, ikke en Lyd havde jeg hørt; men jeg har jo ganske vist heller ikke Rævehørelse; og hvor var mon de fire Dyr blevet af? Længe havde jeg nu snart staaet i spændt Forventning, og selv om det lille Intermezzo med Ræven havde virket vældigt oplivende, saa kunde jeg snart ønske en Ende paa Jagten. Havde Palles ellers saa vidunderlige Næse mon svigtet ham, var Dyrene gaaet ud over Marken, eller havde han jaget dem helt Pokker i Vold? Jeg besluttede at vente endnu en halv Times Tid; men saa skulde jeg ogsaa hjem til Frokosten, hvad enten der var kommet lidt eller meget.

En Musvaage kommer sejlende lavt hen over Trætoppene. Ikke langt fra mig lander den i en Grantop. Jeg kunde let have knaldet den ned; men den har Fred for mig, for ikke langt herfra har den nu igennem flere Aar haft Rede, og Masser af Gange har jeg nydt det skønne Syn af det stolte Rovfuglepar. Og hvad er mere opløftende end i det tidligste Foraar at høre deres høje Skrig lyde ud over Skoven?

Men da pludselig hørte jeg Palle, som en skingrende Fanfare lød hans Halsen ned til mig, og næsten hurtigere end jeg kan beskrive det, kommer de 4 Stk. Raavildt ned nøjagtig samme Vej som Ræven. Jeg skal love for, at der var Skub i dem. Forrest tre Raaer og bagerst en stor Buk med en vældig Opsats paa Hovedet. Hjertet hamrede næsten i Livet paa mig, da jeg saa dette herlige Syn af de fire springende Dyr; — men nu bare rolig! Afstanden bliver i faa Sekunder netop, som den skal være, saa Bøssen op igen, og langt fra var det ikke, at jeg havde raabt Hurra for mig selv, da jeg saa Bukken rulle rundt — død i Knaldet. — I samme Nu hørte jeg Palle sætte i det mest vanvittige Glædeshyl. Jeg blev staaende stille for at nyde Synet af ham, naar han naaede Bukken. Han fløj som en rasende ned ad Bakken, — at hans smaa Ben kunde bære ham i en saadan Fart var vidunderligt. Tungen hang ham langt ud af Halsen i Fraade og Skum. Aldrig har jeg set en saadan Lidenskab. Saa naar han Bukken, og nu giver han al sin Rasen Luft i et mægtigt Udfald i Bukkens Maveskind, som han river og flaar i, saa han i Løbet af et Øjeblik har hele Kæften fuld af graa Haar. — Velbekomme! — Jeg maa hen og tage ham i Nakken, for at han ikke skal rive al Ulden af Dyret, og Klap og Kærtegn fik han i lange Baner, for det havde han klaret godt. I 1½ Time havde han fulgt Dyrene gennem tykt og tyndt, gennem en sumpet Mose, i de tætteste Krat. — Jo, han fortjente rigtignok Ros. En smuk Ræv og en gevaldig flot Buk. Det var et fint Morgenresultat. —

H. S.

Svend Aage Jensen
Vordingborg.

Dette
Gummistempel med dit eget Navn
kun Kr. 1.50
Kan bestilles hos alle Boghandlere
eller mod indsendelse af Beløbet pr. Postgiro 1264 direkte til Forlaget.
Ved Indsendelse af Bestilling paa 5 Stempler faar du dit eget gratis.
— Sværtepude 65 Øre —

SPEJDERENS LOMMEBOG
Skindbind 1.75
GREISENS LOMMEBOG
for Ungdommen og
SKOLEELEVER
Skindbind 1.75

Se her!
FOTOGRAFIER
(Postkort) fra Jamboreen paa Ermelundssletten.
10 Stk. sælges for **25 Øre.**

Fr. Palm Greisens Forlag
Kronprinsensgade 3 - Hj. af Købmagergade
Tlf. C. 4619 og 13381

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:
A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.
TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

Strandvejskiosken
Strandvej 193
Vedbæk

anbefales Spejderne

Røde Kors Depot

Tropsfotografering

Spejdere og Føreres Opmærksomhed henledes paa, at al Fotografering udføres af:

Troppe, Opvisninger, selskabl. Sammenkomster etc.

Billigste Priser. 1. Kl.s Udførelse.

FORLANG TILBUD

FOTO CENTRALEN
Jens Ildrup.
MAGLEKILDEVEJ 9

Dag- og Aften-Optagelser.

Telf. Vester 7712 svares ikke Telf. Eva 931 v.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K.
TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE
SUNDT
VELSMAGENDE

SPEJDERNE

køber Deres Ost og Konserves til Lejren bedst og billigst i det gamle Ost- og Konserveslager

Skindergade 49
Byen 7820.

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN KØBENHAVN K. **6762**

BYENS REPRODUKTIONS-
AKTIE- **ANSTALT** SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE
Telefon **5** Byen 7750

Spejderens

Spare-Ur

Spar Penge

Spar daglig.

ENHVER Spejder bør sikre sig dette nye lovbeskyttede Spare-Ur med omstillelig Evighedskalender, saa er I altid a jour med Tiden og sparer Penge.

Sendes franko mod Indsendelse af 75 Øre i Frimærker. Bestil i Tide, da Oplaget er begrænset.

I/S „Rosengaarden"

Rosengaarden 11 - København K.